

Amerika.

19de Aargang.

Madison, Wis., Fredag den 10de Juli 1903.

No. 55.

Edvard Grieg.

Det er ialfald en Mand, som "Amerika" ikke fordsømmer, fordi han "høier sine for Bjørnson". Ikke alene skal han faa Lov til at leve; men "Amerika" heber om, at Norge maatte fojtre mange flige Søner. Det er Edvard Grieg, der er Tale om. Vi stemmer "Amerika's" Ønske. Og det glæder os at erfare, at ikke alle, som hylde Bjørnson maa fordsømmes, for der er saa mange af dem.

Og ingen hylde Bjørnson stærkere end Grieg. Ikke alene for hvad han var, men for hvad han er. Ved den samme Føft, som giver "Amerika" Anledning til at skrive om Grieg, holdt denne Tale for Bjørnson. Han sagde blandt andet:

"Og hvad gav du os ikke for en lang og rig Sommer, medens den ene straalende Digtning efter den anden spillede i Dugglansen!

Nu lakker det mod Høst. Men endnu er der Fuglefang i Lierne. Lad den endnu saa vedblive! Gust Hamrums Ord: "Naar du tier, blir det høst". Intet sandere Ord er sagt end dette.

Men du vil ikke tie endnu. Du vil synge. Og du vil prygle og du vil pyngles, som du selv siger. Vi kan ikke tænke os dig anderledes. Ja, Bjørnson, som du sidder her iblandt os, saa er du dog den Nordmand, der ligger vort Hjerte nærmest. Og hvor for? Fordi du er vor altid vaagne Samvittighed".

"Maatte Norge fojtre mange flige Søner som Grieg!"

"Minneapolis Tidende".

Det er ikke som Bjørnsonilheber "Amerika" hylde Grieg, men som Komponist og dette ved "Minneapolis Tidende" meget vel.

Vi kan godt skrive Lovtaler over Edison, eller Marconi for deres store og vigtige Opfindelser uden at befalte os med disse Mænds religiøse Standpunkt. Det er ikke som Frøkender vi hylde Grieg, men som den store norske Toneskab. Ikke bare dette, men "Minneapolis Tidende" ved, at vi sætter meget stor Pris paa Bjørnsons store og herlige Bidrag til den norske Literatur. Det er naar Bjørnson skriver Bøger i det Mæled at undergave Kristendommen og Kroen paa Subs Ord vi protesterer. For flige Digte som "Ja vi elsker dette Landet", "Løft dit Hoved min raske Gut", "Barnet som leger ved Stranden" og mange andre har vi intet andet end Ros, for den begavede Digter, men naar han skriver "Over Evne", "Paa Subs Veie" "Abjalons Gaar", oversætter Jørgen Jørgen og oversætter Kristendommen med Spot og Haan, da protesterer vi med alle de Søner vi raaber over, og dette bør da vel enhver som vil være Kristen være enig med os i.

"Am."s Red.

La Follette's Incendiary Talk.

A few days since *The Northwestern* expressed its regret that Governor La Follette should have indulged in such severe and revolutionary language regarding the trusts when he delivered an address at Winfield, Kan. The *Milwaukee Free Press*, in an article copied elsewhere in this paper, professes to see nothing dangerous in the governor's words and mildly scolds *The Northwestern* for calling attention to it.

Let us examine the governor's statements and see if there is anything in them that ought to be condemned:

"He declared that the government is now threatened by the great corporations.

"The individual taxpayer, he asserted, is overtaxed for the benefit of great corporations.

"Our fathers fought for liberty in 1776, but the crime of 1903, taking away the rights of the people for whom the government was established, was greater than the crime of 1776

"The present day trusts are a greater imposition on the people than quartering the armies of King George on them.

"There is no such thing as commercial slavery and individual freedom.

"He said the time was ripe, in his opinion for a new declaration of independence".

What does this mean? Is it not virtually telling the populist farmers of Kansas that they are now suffering more from the trusts than the American colonist suffered from the misgovernment of the British king, that the time has come for a new declaration of independence to be attended by the organization of minute men and militia so that they can obtain by force of arms what they have failed to secure by legislation?

The governor's language sounds too much like the talk of the demagogue who is trying to stir up strife and set one class of people against another. It is just such talk as this that is indulged in by the "yellow" newspapers and which is condemned by all reasonable people regardless of party. It was exactly this kind of sentiment indulged in by some of the incendiary newspapers that brought on the assassination of the late President McKinley. The governor of a great state should not descend to such appeals to prejudice. The man in the governor's chair should be conservative and law-abiding and the weight of his authority should always be given to the maintenance of order and the supremacy of the government. He should leave it to the reckless newspapers that fatten on the ignorance of the people to express such sentiments.

It is true that the last national convention of the Republican party condemned all "conspiracies and combinations intended to restrict trade" and every citizen will endorse the governor when he discusses the subject of trusts in a national manner. It is at question that interest all the people and nearly every line of business is affected, favorably or unfavorably, by the operation of the trusts. Anything that can be done to protect the interests of the people by legislation and the action of our courts ought to be done, but there is nothing but danger to the whole people when a man in the high position of governor insinuates that an appeal to arms would be justifiable.

The *Northwestern* has found much to approve and something to criticize in Governor La Follette's course in the past. It will continue to endorse him whenever it thinks he is right and it will retain its right of honest criticism when it believes

he is wrong. Any other course would be disloyalty to the governor as well as to the people. *The (Oshkosh) Daily Northwestern.*

Vi vil her gjøre op nærløst paa, at *The Daily Northwestern* hidtil har været et af de ivrigste La Follette Blade i Wisconsin.

"Am."s Red.

Pave Leo XIII.

Det væsentligste der kan siges om den værende Pave er, at han blev gammel og havde en lang Regjeringsstid. Hans Navn for han blev Pave var Vincenzo Guachino af den grevelige Familie Pecchi. Han fødtes den 2den Mars 1810 i Corfineto i Kirkestaten. Han fik sin første Skoleuddannelse i Jesuistolen i Viterbo og studerede derpaa ved Collegio Romano i Rom. Han interesserede sig især for kemi og fysik og i disse Fag vandt han i 1828 den første Pris. Saa tog han fat paa Teologien og tog i 1831 Doktorgraden i Teologi. Derefter studerede han Lovhvidighed ved Romsk Universitet og tog i 1837 Graden juris utriusque Doctor. Samme Aar blev han viet til Prest. I 1846 blev han Erkebiskop i Perugia, i 1853 blev han Kardinal og den 20de Februar 1878 blev han efter 3dje stemning valgt til Pave efter Pæus IX. Den 3dje Mars samme Aar blev han kronet.

I anmassende Optraeden overfor den protestantiske Verden fulgte han for ikke at sige overgik sin Forgjænger Pæus.

Maanes-Rapport

fra

THE SCANDINAVIAN SAILORS' TEMP. HOME.

Brooklyn, N. Y., Juli 3.

I Juli Maaned blev Hjernet besøgt af 87 Sjømænd, hvoraf 74 norske, 8 svenske, 4 danske.

Der forhyredes 12 med skandinaviske Skibe, 4 med Skonerter, 10 med Yachts, 8 med Dampskibe, 35 med Lægere.

I samme Maaned blev gennem Komoret besøgt hjemmendi \$24941.4 hvoraf \$2320.53 gik til Norge, \$146 61 til Sverige, 27.00 til Danmark.

G. D. S. M. U. N. D. S. O. N. S. U. P. 's

Blandt Brobyggere.

Advokat G. J. Lomen rejste i Lørdags tilbage til Rome, Mass., for at alle sine Mineinteresser der. Denne Gang vil dog Opholdet ikke blive af lang Varighed, da han ventes at vende tilbage igjen til Staten.

Synodens Præstefoner.

Lidt mere af deres Møde i Decorah under Jubel-Synoden.

(Fortfat fra forrige Uge.)

Fru Koren gav en meget interessant Skildring af en Præstefones Liv i Nybyggerdagene. Paa Selskab rejste hun med sin Mand som nygift fra det gamle Fædreland. Det tog mange Uger, før de endelig trætte af den lange Sørelse landede i New York. Derfra rejste de paa Jernbane til Madison, Wis., dengang kun en liden By. Fra Madison kjørte de over de ubænedige Veie i en aaben Vogn til Wisconsin River, som de blev roet over af to halvblods Indianere i en Kano. Elven var fuld af Otter, saa det var en farlig Tur. Saa videre til Mississippifloden, som de kom over paa Jern: hun sad selv i en lei Vogn, som blev trukket af Pastor Koren, en stor stærk Døl kjøbte bagpaa, og foran gik en Mand med en lang Stage og prøvede Jern.

Over de ujevne, frodne Veie kjørte de videre op igennem Dalene fra Elven til Washingtonprairie. Der boede næsten alle Folk i Loghus. Kun en Mand eiede et Par Gæste. Præstefamilien boede sammen med en anden Familie i et Loghus, som var afbemt med Gardiner. Det var en uheldig Jul for hende langt borte fra sit gamle Hjem og under saadanne ubænedige Forholde. De Folk, som de boede sammen med, var Nykommere som de selv. Hendes Mand skrev sin Juleprædiken ved Lyset af en Fille, som var lagt i Fedt i en Lerkaal. Ellastens Juleaften havde de salt Ribbenssteg, Brød og sort Kaffe.

Jæst i November det næste Aar blev deres Præstegaard færdig, saa belyttede ind i den.

Hendes Mand var meget borte, medens hun altid maatte være hjemme, da hun ikke havde nok Reisetøj, og det var saa koldt. Postbefordringen var slem, saa der kom ikke ofte Brev: hjemme fra Norge. De havde en Gæst at høre med om Vinteren, som de kaldte "Rosinante"; Kjærestebrevet var en sammenpigtet Kasse, der brugtes som Glæde. Til Glædeselb brugte de en af hendes gamle Raaber. Den første Vaar blev hendes Mand syg. Det var Lungesjebet. Pastor Clausen besøgte dem og fraraadede at bruge nogen af de Læger, som var der. Selv aarelob han den syge. Da deres første Barn var et Aar gammelt saldt hendes Mand i en haard Sygdom. Den tredje Vinter var det saa koldt, at hun maatte bruge Dveefko af Buffaloekind selv inde i Huset. En Tid havde de en gammel Mand til at stille for sig. Dette kom Brudepar med

stor Følge til Præstegaarden for at vies, om Præsten skulde træffe til at være hjemme. Hun satte da for dem, hvad Huset formaadede, men der var ikke mange Retter.

Præsidenten, Mrs. Bredefen, bemærkede, at hun kunde være fristet til at foreslaa, at man vendte tilbage til saadan Kost som Belling og Flesk, hvis det kunde frembringe saadanne Præstefolk som Formand Koren og Hustru.

Mrs. Ingrid Markhus fortalte, at det var 49 Aar, siden hun første Gang saa Formand Koren. Han holdt Substjeneste i hendes Forældres Hus, et Hjeltehus syden Jod i Kirkant. Hun huskede, hvorledes hun dengang som Barn beundrede Fru Koren, fordi hun kunde finde Salmen i Salmebogen saa snart, noget, som ikke gik saa fort for de andre altid. Til Prædikestol og Alter bringte de ved den Lelighed en rødmolet Emigrantkiste.

Hun havde selv haft stor Fornøjelse af at deltage i Gaardens Møde af Præstefoner. Der var den rette Mand i de korte Taler, som der blev holdt. Hun talte om at hun ofte havde følt det som et stort Savn, siden hendes Mand døde, at hun ikke længer kunde have en Præstefones Gjerning at udføre. Thi noget herligt Kald for Kvinden end at være en Sjælesørgeres Hustru og Medhjælp kendte hun ikke. Men først og vigtigst er en Præstefones Kald som Hustru og Moder. Hendes første Pligt er at virke i sit Hjem, at hendes Mand i et godt og hyggeligt Hjem kan styrkes i sin Gjerning. Denne hendes Virksomhed i Hjemmet maa gaa forud for hendes Virksomhed i Menighed. Folk vil gjerne gjeve meget for sine Præstefolk og ikke mindst for Præstefonen. De ved, hun har meget at staa i, og de er ofte meget opofrende i at hjælpe hende. De unge Præstefoner burde søge at blive fortrolig med de ældre Kvinder i Menigheden, som er trofaste Medlemmer af Menigheden, bestitte sig paa at tale Korst til dem det er jo deres Morsmaal.

Saa meget som hun elskede sin nuværende Virksomhed ved Pigeekolen i Red Wing, var det en vanskeliggere og byrdefuldere Stilling end at være Præstefone. Der var kommet Rygter om, at man var for streng ved Pigeekolen. Men dette var ikke sandt. Hvor man betror saa mange unge Piger til Opdragelse, kan man ikke være for overdreven forsigtig i Omsorgen for dem. Der var ogsaa Klager over Overdaadighed i Klædebragt ved Semlnarlet. Men det ligger ligesom i Luften, at man skal klæde sig finere nu end før. Maaste Præstefonerne kunde gjøre noget for at rette paa dette. Hun ansøgte flere Exempler paa, hvor hjælpsomme og gavnlige Folk havde været mod hende, medens hun var Præstefone.

Mødets Præsident, Mrs. A. Bredefen, bemærkede, at Menighedsfolket er forekommende og tro mod sine Præstefolk, naar disse er venlige og tro mod dem. Angaaende Overdaadighed ved Pigeekolen i Red Wing, saa var det ikke værre end i Samfundet.

Paa Opfordring af Præsidenten talte

Mrs. J. Olvisaker om, hvor nødvendigt det var for Præstefonerne at gaa den gyldne Middelvei med Hensyn til Klædebragt og Husboldning, at være tarvelig i denne Henseende for at kunne være med at støtte Kirkens Arbejde. Man maatte ikke være for ængstelig for, hvad man havde at sætte frem for fremmede, som besøgte en. Man skulde kun med Hjertelighed sætte frem det bedste, man havde, enten det var tarveligt eller ikke. Hun erindrede med stor Taknemlighed, at Mrs. C. R. Preuss havde sagt dette til hende, da hun som ung Professorikone i Madison engang strævede med at lave til for sine Fremmede.

Mrs. C. R. Preuss udtalte, at det havde været hende en Glæde at overvære dette Møde. Hun vilde omtale en Fristelse for Præstefoner, som ligger der at de indtager en fremstødt Stilling i Menigheden. De maatte derfor ikke tænke, at de var mere end almindelige Folk, men være ydmyge; de skal søge at arbejde, hvad de kan, for Menigheden og først være flittige til at bede for Menigheden.

Mrs. L. S. Reque omtalte, hvor gavnlige Folk havde været mod hendes Forældre i den gamle Præstegaard, naar der var Præstefonferenser og andre Møder, og der var mange Fremmede i Præstegaarden.

Mrs. M. Fr. Wijsø nævnte flere Exempler paa, hvor hjælpsomme Menighedsfolk havde været mod sine Præstefolk, hvor hun havde været. Hun vilde sige angaaende Gaandeklop, efterat tælligse Sangen var afslunget, at det forstyrrede den Stemning, man var kommen i ved Sangen, og saadant Bisald syntes for hende ikke paa rette Sted.

Mrs. N. Førde talte om en Præstefones Stilling som sin Mand's Medhjælp. Hun havde været Præstefone i over tyve Aar, og fundet, at en Præstefone kan hjælpe sin Mand meget ved Arbejde i Kvindeforeninger, hvor hun kan træffe saamange af Menighedens Kvinder sammen. Der kan hun saa tale med de forskjellige, læse kristelige Fortællinger eller andet passende for Mødet. Det gjør en Præstefone godt at komme til disse Møder, hvor hun mødes med saamegen Venlighed. Det havde ofte været bestjæmmede for hende at se, hvor Menigheden paafjærmede det lille, hun havde prøvet at gjøre for dem.

Præsidenten, Mrs. A. Bredefen, bemærkede med Hensyn til den Venlighed, som vides Præstefonen, at hær yngre Præstefoner maatte erindre, at de er kun almindeligt Ver, og at deres sunde Formast maatte sige dem, det var ikke Præstefonens Person, man ærede, men hendes Stilling, og det for Præstens Gjernings Skyld.

Mrs. P. D. Strømme bemærkede, at en, der havde været Præstefone, havde engang sagt til hende, at om Søndagene havde hun søgt at spare sin Mand for alt, der kunde drage hans Tanker borte fra hans hellige Gjerning. Han trængte uforstyrret No den Dag til at prædike Guds Ord.

Mrs. R. D. Brandt udtalte i Tilføjning til det Foregaaende, at en Præstefone burde ikke høre om Søndagens men ogsaa efters

spare sin Mand for at høre om allelags Ubehøgeligheder som kunde forstyrre og plage ham. Før burde hun ikke tale om saadant ved Maaltiderne.

Mrs. C. Schibe talte om Præstefonen som sin Mand's Kritiker. Det var saa sjelden, Præsten fik nogen Kritik over Prædiken og Gjerning, som han fik høre. Derfor burde en Præstefone gjøre sin Mand opmærksom paa, hvad der var at kritisere hos ham, men paa en kjerlig Maade.

Mrs. Sarah Reque bemærkede, at det var Præstefonens Pligt at gjøre sin Mand opmærksom paa Felt i hans Prædiken i hans Maade at prædike paa.

Mrs. Stabo ytrede, at Præstefonen var nærmest til at kritisere Præsten i hans Gjerning. Men en Præstefone maatte vogte sig for at saare sin Mand ved for streng Kritik eller gjøre ham modløs.

Mrs. A. Bredefen talte om, at der var Fare for at vænne sig til at gaa i Kirke mere for at kritisere Præsten end for at høre det Guds Ord, han prædiker.

Mrs. J. Nordby udtalte sig om det Forhold Præstens Hustru skulde indtage til Kvinderne i Menigheden.

Mrs. R. Xavier udtalte, at det var gavnligt for yngre Præstefoner at søge Raad hos de ældre Kvinder i Menigheden i mange Ting.

Mrs. R. Seehuns var af samme Mening; ældre, erfarne Kvinder i Menigheden kunde være til megen Støtte og Hjælp for yngre Præstefoner.

Mrs. A. Bredefen, Præsidenten for Mødet, takkede de tilstedeværende Præstefoner, for at de baade taget Del i Mødet. Hun udtalte en hjertelig Tak til Præsternes og Professorernes Hustruer, som havde vist Delagerne saamegen Gjestfrihed under Synodemødet, og anmodede Mrs. L. S. Reque om at frembære Mødets Tak til saadanne af disse, der ikke var tilstede. Dette tilstemtes ved Røstning. Mødet sluttedes med Aflyngelsen af "Lov og Tak og evig Gode".

Canada - Etiens Dampskib "Lucala", som afgik fra Liverpool den 27de Juni, vil ankomme til New York den 4de Juli, og dets Passagerer vil ankomme til Chicago den 6te Juli.

Samme Linjes Dampskib "Campania" afgik fra New York den 27de Juni og vil ankomme til Liverpool den 4de Juli. Stændnabikke Passagerer vil naa sit Bestemmelsessted omkring den 6te Juli.

EXCURSION TO MILWAUKEE.

Sunday July 12th 1903.

Via the Chicago, Milwaukee & St. Paul R'y., under the auspices of M. M. L. Badger Lodge No. 25 of Madison. Special train will leave East Madison 7.45 a. m., West Madison 8 a. m. returning regular. Train will leave Milwaukee 7.15 p. m. Special train 11.30 p. m.

J. M. DUNN, Agt.

Stjorteknappen.

Manden (halvt paaflædt, ifærd med at sætte en Stjorteknap i Brystskuffet):

"Klobset, ja, det har du altid været, Lotti, det kan jeg fortælle dig. At stikke et Glas i Gulvet, saa det gaar istykker....! sig mig, er det andet end Klobsethed? Og et af vore bedste Glas tilmed? Jeg tror, det kostede 75 Ore det er jo af den Sorten, jeg købte ihøst.... fine Glas.... men itnas skal de, naturligvis. Naar alle Borna knuser noget, gjør Møren det isydet. Deilig Orden her i Huset!

Kunde du ikke gjøre for det? Nei, det er klart, det kan man aldrig, det er den gamle Undskyldning. Naar du har slaet istykker alt det, vi eier og har, saa kan du vel heller ikke gjøre for det?

Har du aldrig slaet noget istykker før, siger du?.....Jo, det har du minsandten det.... Kan du huske, at da knuste Lampelampen sidste Jul?.... Ja, saa, det var Lillas Skuld det!.... vist ja! Skuld paa andrel.... Fordærvet til Knap ogsaa!.... Skuld paa andre, det er saa let at komme fra det paa den Maaden, saa uhyre let!

Lade være at skjænde for Bagateller? Kalder du det Bagateller?

Til Blotshjerg med de elendige Knapperne, de nu fabrikerer! De er jo aldeles umulige at faa igjennem Knaphullet! Det er som at trænge en Kjøretømme gennem et Smaaløb. Kunde du ikke købe nogle mindre Knapper?..

Har jeg selv valgt dem..? ja, det forstaar sig.... Udflugter....

Hjælpe mig med Knappen?.... Nei tak.... jeg har nok prøvet værre Ting end at pine en Venknap gennem et Knaphul.

Men har jeg valgt Knappen, saa har du sydt Knaphullet. Saa pæredumt at gjøre Knaphullet saa lidet, at man maa behøve Stjorteknappen for at opdage Måbningen. Ja, saa, er det en Stjorte, jeg havde, før jeg blev gift, siger du?.... Udflugter! Men du har ganske Ret. Efter at jeg blev gift, har jeg nok ikke faat nogen Stjorte; det skulde ikke falde dig ind at tænke paa, hvad din Mand behøver i den Retning.

Er jeg uretsfærdig, siger du? Fomen, det er en Mand altid, naar han hentyder til sin Hustrus Forsømmelighed....

...Knap... Knaphul! Husk, jeg holder ikke ud med deets Arbeidet længere....

Hjælpe mig?... nei, tak skal du ha..... hjælp dig selv, du. Bluf op Glasstumperne istedetfor at staa der og hæng med Læden. Og forsøg for engangs Skyld at være forsigtig med det, du har i Haanden! Jeg taaler ikke denne Skjædesløshed af dig, hører du det? Jeg taaler ikke, at du slaar istykker alt, vi eier. Aldrig har du seet mig slaa istykker noget....

Speilet i Dagligstuen, sagde du? Hm ja, det er vel ogsaa det eneste i disse mange Aar. Men, hør du, jeg skal sige

dig, det passer sig ikke for en Hustru at gjøre sin Mand saadanne Paamindelser, det havde du, om du havde lidt Takt i dig, meget godt forstaa. Men.....

Na, saa for al Ulykke!... Der trillede Knappen!"

(Bøier sig ned og leder, skraber med Hænderne paa Gulvet, kommer nærmere Bogskabet og knuser Glasbøren med Bogdelen. Glasbøren i Splinter paa Gulvet... sparket istykker den anden Glasruden med Foden og farer rasende ud af Bræstet.)

Den russiske Bondes Opsatning af den nyeste Geografi.

I et Møde i den geografiske Forening i Dresden holdt Prof. Graewelins nylig et Foredrag om den mellemrussiske Bondes Forestillinger om Jordkloden. Han tænker sig denne svømmende i Havet, dels som en Kugle eller Halvkugle, dels som en Skive. Havvandet strømmer ind i Jordlegemeis Indre, hvor det mister sit Salt og gennem Revner og Huller stiger op til Jordoverfladen for henad denne igjen at rinde ud i Havet i Form af smaa og store Vandaaer. Jordkloden ligner saaledes en Svamp fyldt med Vand, og disse Forestillinger er tydeligvis fremkomne ved Landets naturlige Bestaendighed, oplydt af utallige Sjøer og Sumpe som det er. Den Opsatning af Bønderne i Mellemrusland, at Regn er Himlens Svøb som falder til Jorden, idet Himlen er den brændende Sol nærmere, peger paa den hyppige Skyregn, som ofte foraarsager stor Skade for Landbruget. Lys og Torden opstaar uafhængigt af hinanden. Tordenen er Larm fra Himmelhvelvingen, som ved den stærke Solvarme bliver saa ophevet, at den holder paa at briste, og Lynene bliver udslynge fra den Ildvogn med hvilken Profeten Elias for op til Himmelen. At Maanen ved Maanefæste er usynlig, forklares ved, at der undertiden samler sig saa meget Taage paa Himmelen, at Maanen skjules, indtil Solen kommer den til Hjælp og fordriver Taagemasserne. Stjernerne er sættet til Himmelhvelvingen.

STOUGHTON STATE BANK
Stoughton, Wis.

Capital paid in . . . \$25,000
Surplus \$25,000
Does a General Banking Business.
Solicits Deposit Accounts, and Pays Interest on Time Deposits.
GEO. DOW, President
ROBE DOW, Cashier
GILES DOW, Ass't Cash.

"Snorre"!

SNORRE

Snorre Sturlassons Rongesagaer. "Heimskringla".

En Folkebog som denne er noget enestaaende. Intet andet Folk end det norske kan siges at eie noget dertil svarende. Den forener i sig to Egenstaber, der ellers ikke er samlede i et enkelt Skrift. Den er den norske Litteraturs Mesterværk i Folkets eget Sprog og samtidig den norske Nationalitets og Selvstaendigheds store Garantdokument, Hovedvidnet, der forklynder for hele Verden, at vi er et Folk med gammel Historie, med gammel Kultur og med Traditioner.

Denne Nationaludgave indeholder i et og alt det samme som den i Norge nylig udkomne store Udgave. Den er forsynet med Snorres Biografi, illustreret, samt med Dr. Gustaf Storms og alle ældre Overtætters tilligemed Kunstneres Portraetter. Værket er paa 900 Sider med ca. 400 Tegnilustrationer, Ornamenttæller og Kartter. Den er i Originalbind med Skindryg og ægte Guldring paa Ryg og Side.

Prisliste over Storms og Schjotts Udgaver

— af —

Snorre Sturlassons Rongesagaer med Snorres Biografi.

Skjott-Format.

Storms Udgaver: (Almindeligt Bogmaal).
 Prægtudgaven i 2de Farver paa rødt Kludepapir i Originalbind med Skindryg \$10.00
 Folkeudgaven paa satneret, træsfrit Papir i helt Ralvestind, brunt 7.50

Skjott-Format.

Nationaludgaven paa satneret træsfrit Papir i Originalbind med Skindryg 1.00

Schjotts Udgave. (Landsmaal).
 Nationaludgaven paa satneret, træsfrit Papir i Originalbind med Skindryg 1.50
 — — — — — Skolebind, (Papirbind med Skindrygs Ryg og Hjørner) 1.00

Samtlige Udgaver har samme Indhold, forsaavidt Text, Illustrationer og Kartter angaar. Kun afvigende i Format og Udstyr.

Alle Bøger sendes portofrit til ovenangivne Priser.

Skrib strøg til

AMERIKA PUB. COMPANY,
Madison, Wis.

Kirke og Skole.

— Past. C. Schive fejrede Lørdag den 27de Juni sin 35te Fødselsdag og blandt Gaverne fmdtes en UGGE, indeholdende \$158, samlet i tre af hans Menigheder.

— Past. A. Sommerfelt har i den forløbne Uge opholdt sig i Madison og Omegn. I Søndags prædikede han i McFarland om Formiddagen og i Edgerton om Eftermiddagen. I Lørdags talte han ved Luther College Festen i Albion. I Tirsdags reiste han til Pastor Schive i New Lisbon, hvor han har sit Standkvarter i Amerika. Post sendes til ham d. 10.

— Den lutheriske Frikirkens Aarsberetning.—Beretning om den lutheriske Frikirkens 7de Aarsmøde, afholdt i Minneapolis, Minn., fra 3dje til 9de Juni 1903, er allerede udkommet. Den er udgivet af Past. Chr. Ytrehus og Professor Wilhelm Pettersen, optager 200 Sider almindeligt Bogformat, er smukt trykt i Frikirkens Boghandel, Minneapolis, Minn.

— Sommermødet ved St. Olaf College.—Northfield, den 4de Juli. Den Forenede Kirkes Sommermøde har været holdt ved St. Olaf College denne Uge. Det første Foredrag blev holdt af Pastor D. B. Rildahl om "Diaconissegjeringen". Pastor Th. Eggen af Madison, Wis., holdt et Foredrag om "Guddommelig Selbredelse". Dr. J. A. Schmidt af Den Forenede Kirkes Seminar, Pastor Roseland af Austin, Minn., og Pastor J. M. Dahl holdt ogsaa Foredrag. Desuden talte Mrs. Dahl om "Prestens Gustru" og Dr. Melby om "Korsstogene".

Ved Albion Academy

havde "Luther College Club of Wisconsin" en sjelden vellykket og stemningsfuld 4de Juli Fest. Den, som endnu ikke har set Albion Academy, bør tage sig en Tur didude bare for at se dets vakre Beliggenhed. De ærbørdige Bygninger ligger i en Park saa smuk, at man skal lede i vid Omkreds efter Magen.

I det herlige Juliveir, friskt efter Natens Regn, havde den festlige Forsamling snart faaet Stemningen høit tilveirs under Parkens Løvtroner.

Clubbens Formand, Pastor A. Bredeben, anslog strog i sin Velkomsttale den ægte Lu her College Tone, og de følgende Talere varierede Tonen i mesterlige Modulationer, som holdt Forsamlingen i stigende Aande og godt Humør indtil slut.

Festtalen leveredes af Advokat Torrfson fra Chicago paa Engelsk: et lidet Mesterværk af en 4de Juli Tale, som vi skulde ønsket i sin Helhed at leve vore Læsere. Efter en historisk Udsigt over de forskellige Elementer i Udviklingen af den amerikanske Frihed, endte Taleren med Forslag til Vedtagelse af en Protest imod Ruslands Krænkelser af Folketret og Frihed i Finlands Underkuelse og Jødeforsølgelser. Protesten blev enstemmig vedtaget.

Dr. Hektoen af Chicago, som ogsaa skulde været Taler ved Festen, havde desværre faaet Forfald.

Sjømandspastor Sommerfelt bragte Gællen fra Norge, og udtalte sin Glæde over at finde saa meget af ægte norsk Sang og Klang i den norske amerikanske Ungdom.

Pastorerne Bredeben, Brandt og Halvorsen fortalte Minder fra Luth. College, suppleret af P. Strømme, som paa Opfordring endte sin Tale med at recitere sin udmærkede Overfølelse af Fedrammen.

Prof. Ristad sang vakre Solosange, afkompaneret af sin Frue, og klangfulde Røster af Luth. College Club serverede den ene Gang efter den anden af de gode gamle norske.

Mr. Ellis af Madison gav et Bidrag til Underholdningen paa ægte Sognamaul og Mr. Andrew Jensen af Edgerton talte for Albion Academy.

Vi ønsker saavel Luth. College Club som Akademiet tillykke med den vel arrangerede Fest. Maatte den saa mange Efterfølgere.

A. S

Den norske Synode.

Silken fra Moderkirken i Norge i Anledning af Jubel Synoden.

I Anledning af den norske Synodes femtiaars-Jubilæum skriver "Lutherisk Kirke Tidende" i Kristiania: Vore Landsmænd i Amerika vil ikke være alene om i de Festsdage at komme det med Tak ihu, hvad dette Kirkesamfund var for det udflyttede Norge, hvad for berørende Magt det fra det er udgaaet baade i kirkelig og national Henseende. Og saa herhjemme, i "det gamle Land", og i Moderkirken vil denne Jubilæumsfest finde Gjenklang og fremkalde Følelsen af, hvad dog alle Nordmænd skylder af Tak for disse femti Aars trofaste Arbejde imellem og for norsk Folk og norsk Kirkefolk. Det har saaledes vakt almindelig Glæde, at tre af Synodens repræsentative Mænd—Presterne Rosen, Stub og Ottesen—har faaet St. Olof-Rosets Grestegn; der er der ved givet Udtryk for den nationale og kirkelige Samfølelse, som ved

denne Fest gennemstrømmer Nordmænd paa begge Sider af det skilende Verdenshav.

Synodens fulde Navn er "Synoden for den nord-vestlutherske Kirke i Amerika". Samfundet blev stiftet med 6 Prester og 38 smaa Menigheder. Det har nu 280 Prester og ca. 900 Menigheder fra Atlanterhavet til Stillehavet, fra St. Lawrence-Floden til den mexicanske Bugt. Uden nogensomhelst Statsunderstøttelse, blot ved Menighedernes frivillige Bidsler, er der bygget Kirker, Prestegaarde, Høiskoler, Institutioner til Uddannelse af Prester og Lærere. Hertil kommer en udstrakt Virksomhed for flere Missioner og Velgjørhedsanstalter samt—hvad vi herhjemme ikke skal lade uomtalt, naar vi tænker paa vore Landsmænd i det fremmede—fra disse selv samme Menighedslemmer aarligeaars store Summer til Støtte for efterladte Slægtinge her i Hjemmet.

Den Sum af opbyggende og bevarende Kræfter, som det ene Aar saaledes lagde til det andet, vil neppe nogen kunne opgjøre Regning for. Uden dette store og grundlæggende Arbejde skulde vist ikke Nordmændene idag i Amerikanernes Dine indtage den Stilling, som de dog gjør.

Den norske Synode har med særlig Nidkjærhed ivret for at hævede vor evangelisk-lutherske Bekjendelse og holde i Væde de aandelige Skatte, der blev taget med som Arvegods fra Moderkirken. Under de mange Stridigheder, som herunder er gennemkæmpet, kan der have været et og andet, som paa Afstand var vanskelig at forstaa. Derom er vi dog forvisset, at der inden Synoden gjorde sig gjældende en levende Bevidsthed om, at Striden gjaldt store aandelige Livsværdier. Og under de talløse Bekjendelsers Rist om vore spredte Kirkesæller og under den mindst ligesaa paagaende og ligesaa opløsende Propagandisme, som drives fra den saakaldte Bekjendelsesløsheds Side, tør det have haft sin særlige Betydning, at det først organiserede norske Kirkesamfund i Amerika med kraftig Gaand holdt lutherisk Bekjendelse fast og høit og søgte at hævede det Syn og kristent Liv, af hvilket denne Bekjendelse er baaret.

Men for alt, hvad der i de femti Aar blev arbejdet og stridt og lidt for at bevare vort Folk paa de gamle Stier, hvor vore Fædre fandt Besjælfelsen, ja Liv til evig Tid, derfor bringer vi den norske Synode til dens Jubelfest Moderkirkens Tak. Og til Dagene, som de herester skal komme, nedbejder Hjemlandets Kirkefolk over Menigheder og Prester derover Guds rige Besjælfelse og det Lys, som hverken formørkes eller slukner.

Big Canoe Menighed.

Et Blad Kirkehistorie fra et ældre norsk Settlement.

Det er vistnok Staten Wisconsin og da nærmest Muskego, Yorkville, Roshtonong, Spring Prairie og Rock Prairie Settlementerne, som har Væren af at være den nord-lutherske Kirkes Bugge i Amerika. I disse Strøg slog de fleste Nybyggere sig ned, og i disse Egne løb først Gudsordet i Fædrenes Sprog efter Fædrelandets Kirkeordning. Men allerede ved den norske Synodes Stiftelse i 1853 sees fire Menigheder at være organiserede vestenfor Mississippifloden i Staten Iowa. Disse Menigheder var uden Tvivl Menighederne i Omegnen af den By, der siden er blevet Centrum for den norske Synodes Virksomhed, Decorah, Winnesheit Co., Iowa. Det er fra denne By, der ligger saa langt i Osnobadalsens Skjød, kranset af skovklædte Høder, at et Flertal af de Mænd er gaaet ud, ved hvis ihærdige Arbejde de mange Kirkespir paa det vide Vestens Sletter er reiste. Det er fra det Værdomsfæde, der fra en af Decorah-Høderne overskuer Byen i Dalen og Landet rundt omkring, at alle de større og mindre Rundstabsens Sole, der har udfoldet og skal udfolde en saa vellykket og virksomhed i Oplysnings, Fremskridts og den sande Gudsfrugt Tjeneste har sit Udspring; de er nemlig for Størstedelen grundet, bygget og vedligeholdt af det Folk, der før eller nu var virksomt i Arbejdet for det første Værdomsfæde, Luther Colleges Grundlæggelse. De har herfra fra Tid til anden hentet sine Lærerkrafter, herfra ogsaa for en stor Del sin Begejstring og sine Idealer. Kan altsaa hine Settlementer i Wisconsin og Illinois kaldes den lutherske Kirkes Bugge, kan Decorah og Omegn med ligesaa god Grund kaldes den nord-lutherske Kirkes "Alma Mater", dens Opfostringsanstalt. Vistnok er den norsk-lutherske Kirke herover spaltet i flere, tildels "lygnende Klub", men den gamle Stamme, den norske Synode, er endnu ved Guds Naade lige sund og tjernefrisk, thi "om Barken flænges, hist og her end spirer frodig Løvet." Herpaa leverer Synodens nu i Decorah afholdte Jubelfest det bedste Bevis. Det vil uden Tvivl være af Interesse for "Decorah-Rosketen"s Læsere at faa en liden Beretning om Kirkeindvielsen i en af de Menigheder, der næsten hele Tiden har været knyttet til Synoden og dens Værestalt i Decorah; en Menighed, som om den ikke har taget den allervirksomste Del i Arbejdet, dog altid har været med at støtte den Sag, den norske Synode og Luther College har baaret frem blandt vort Folk.

Tretten Mil i Nord, lidt nordøstlig ligger den Menighed hvis snart

femti-aarige Kirke her skal omtales. Det er Big Canoe Menighed. Settlementet har hødt saa fra Indianernes Dage, ignes det; nogen nærmere Forflaring over Navnet har det ikke været muligt at faa. Gjenne en Del af Settlementet flyder en Bæk, kaldet Canoe Creek, og kanse heraf Navnet. De første Settlerer kom hid saa tidlig som 1850-51. Strax disse havde faaet Tag over Hovedet og den simple Daghjtte var sammensmuret, begyndte de at tale om Gudsordets Forlyndelse iblandt sig. Noget ordnet Menighedsstrel blev der dog ikke før i Tiden 52-54. Naar Big Canoe Menighed blev organiseret, kan ikke med Bestemthed siges. At det dog maa være skeet paa den Tid er sikkert, da Pastor N. Brandt, som var den første Præst, der prædilede her, holdt Gudsstjener i Husene allerede i 1852. I 1853 kom Past. Koren, men saa sent paa Aaret — først henimod Jul — at han vel neppe kom til at besøge disse Settlementer før Vaaren 1854; af ham er derfor høist sandsynlig Menigheden organiseret. Kaldet blev betjent af Pastor Koren, der enten selv eller ved andre saavidt mulig antog sig Menigheden. I 1857 fik Menigheden fast Præst i Chr. F. Clausen, hvis Kirke varede til Vaaren 1862. Kaldet sees paa denne Tid at have indbefattet ikke blot det nuværende Big Canoe, Hesper og Waterloo Ridge Kald, men ogsaa Norwegian Ridge, de nuværende Spring Grove, Black Hammer, Riceford og Wilmington Settlement. Men der var inden Menigheden adskillige for Guds Riges Sag varmt interesserede Mænd, der troelig bistod Præsten, særlig med Børnens Undervisning ved at holde Søndagskole. Erik Ellefson var Læreren. Forholdet mellem Præst og Menighed var jo ikke altid det bedste, men tages Hensyn til Forholdene, som de den Tid var, maa det dog siges, at Arbeidet stadig gik i Retning af Menighedens Opbyggelse paa Guds Ords Grund. Med en saa vidt strakt Arbeidsmark kunde naturligtvis ikke Præsten faa Anledning til saa ofte som nødvendig at læse med Konfirmandterne. Den Søndagskole, Erik Ellefson holdt, blev derfor de Unges hovedsageligste Konfirmandforberedelse. I 1862 ansaa Past. Clausen det bedst at fratræde som Big Canoe Menigheds Præst og vie sig helt for Arbeidet i Spring Grove og Omegn. Menigheden fik derfor ved daværende Formand A. C. Bruus's Hjælp udstedt Kald til Past. Jensen fra Highland Prairie. Denne Ordning var, at Past. Jensen skulde besøge Menigheden sex Gange om Aaret og holde 2 a 3 Gudsstjener hver Gang. Betjening havde saa Menigheden af Past. Jensen, Prof. Dr. Schmidt og andre indtil 1865, da den fik fast, bosiddende Præst i H. A. Stub. Den 25de April 1868 blev der med

31 Stemmer mod 15 besluttet at bygge en Stenkirke. I dette Aar blev Menigheden ogsaa inkorporeret under Navnet: "The Norwegian Evangelical Lutheran Church of Big Canoe of Winnesheit and Mamakee Counties, Iowa, and Fillmore Co., State of Minnesota." Som man ser, havde altsaa Menigheden indtil denne Tid maattet hjælpe sig med de smaa Skolehuse og Farmerhuse til sine Gudsstjener. Menighedsmedlemmerne holdtes i den Tid for det meste med Halvor J. Bergan som Formand og Ole Engbrigtson som Sekretær. Omtrent som det fra Fangenskab hjemvendte Israael tog fat paa Tempelbygningen tog nu Folk fat paa Bygning af Kirken. Sten blev fremsført, Lømmer hugget og det for den Tid anseelige Gudsstjenerest, der blev til et Landemærke paa disse Kanter. I dette Gudsstjenerest Pastor Stubs længste Kirke; han var Præst for Menigheden i omtrent 26 Aar. Det var et solidt og i kirkelig Stil holdt Gudsstjenerest, der gjaldt for at være det vakreste Gudsstjenerest paa denne Side af Mississippien. Med stor Trofæskab betjente Past. Stub Menigheden. Ved hans Kirke og hans trofaste Gudsstjenerest ikke at forglemme, var der mange, der fik ogsaa Syn for det store i at ofre sine Sønner i Herrens Tjeneste. Saaledes udgik fra Menigheden flere Præster, hvis Kirke inden Guds Kirke herover er bleven til stor Betsignelse. Herfra er nemlig udgaet Præsterne Johannes Berg, R. Bjørge, N. Førde, M. Langeland, Prof. Knut Berg, og noget senere Past. D. J. Alre foruden Past. Stubs egne Sønner, Prof. H. G. Stub og Olaf Stub, samt Sønnesønnerne Jacob Aall Dittesen Stub og Hans Andreas Stub; den sidstnævnte er netop nu teologisk Kandidat. I 1892 sendte Past. Stub fra Norge Resignation, da han af flere Grunde tænkte at blive i Norge. Menighedens nuværende Præst, der siden 1886 havde været Svigerfaderens, Past. Stubs Kapellan, blev da kaldt til Menighedens Præst og er det fremdeles. I de sidste 3-4 Aar blev, det klart, at noget maatte gøres for at stætte Menigheden et større og mere tidsmæssigt Gudsstjenerest. Det var med Sorg man imødefaa Redrivningen af den gamle Kirke; men da det ikke gik an at faa den gamle Kirke hverken ombygget eller restaureret, saa den kom til at svare til Behovet, maatte man, saa nødig man vilde, rive den ned og bygge nyt. Den Subscription til ny Kirke, som først blev tegnet, beløb sig til \$6,000 Dollars. Heraf tænkte man at bygge, men da Prisen paa baade Arbeide og Bygningsmaterialer var steget adskillig, maatte Subscriptionen fortsættes, og Menigheden bestemte sig til at lade Bygningskomiteen faa frie Hænder til at bygge for den Sum, som kunde opdrives. Arbeidet blev begyndt i Mai 1902. Grundstenen blev lagt af Past. St. Neque fra Spring Grove den 29de

Juni ifjor. Skjønt Sommeren ifjor var meget regnfuld, gik Arbeidet raft fra Haanden og uden andet Uheld end at en voldsom Hagstorm for lidt stogt med Murene. Denne Skade blev dog uden Udlæg fra Menighedens Side udbedret. Tegningen til Kirken blev leveret af Arkitekt D. C. Knutson fra Rushford, Minn. Murerarbeidet er udført af Brødrene Røg-Grundmuren—og Henry Schulz, Bricklægning. Snedkerarbeidet gjorde G. D. Melby fra Mabel, Minn. Kirken er i gjenemført romansk Stil, det ydre saavel som det indre, Prædikestol og Alter af "butternut and gold" og det indre af Taget—Steel Ceiling—alt har de samme romanske Rundbuer. Efter alles Udtalelser er det en meget stilfuld og vakker Kirke. Kirken er 92 Fod lang, 46 og 58 Fod bred med Taarn 16 og 16 100 Fod høit. Under hele Kirken et stort, velindrettet Kafemen. med Forsamlingsbærelse og Vedrum. Paa Bygningskomiteen var Fern. Osmundson, Ivar D. Johnson, Torstein S. Stoen, Ole Skjærheim, Nils E. Grindeland, Knut Henrikson Fadnes, Ole Ellis, Anton Olson, Rittel Severson, Nils A. Olson, Gunleik Rittelsen, Ivar M. Werley, som døde Vaaren 1902, og

i hvis Sted valgtes G. R. Bjørge. Paa Finanskomiteen var: Ingebrigt Pederson, Henry Olson, Odd Sampson, Martin Finholdt Austin Maland, Martin Pederson. Som Kasserer for Bygningsfondet fungerede E. D. Schjeldahl. Malerarbeidet udførtes af John E. Kingdahl fra Decorah, Frescomalingen af E. E. Brainerd fra Cedar Rapids. Kirken koster ca. \$10,600 og er omtrent gjældfri. Om selve Indvielsen har "Decorah-Posten" jo allerede haft Indberetning.

Kirkens Størrelse er: Længde, 92 Fod, Bredde 46 Fod og Korsbygningen 58 Fod. Den har siddende Plads til 650. Til Kirkens indre Udstr har Menigheds Kvindeforening bidraget henved \$1200, Ungdomsforeningen \$450. Til alle, der bedrog til at gjøre denne Festsaa vellykket, som den efter alles Udsagn var, udtaler Big Canoe Menighed sin hjertlige Tak. S. i "D. P."

Lutheran Hospital i St. Paul har indrettet en Afdeling for milde Former af Sindsfygdom og for nervesvage under Bestyrelse af Dr. Galdor Sveve.

Lutheran Ladies' Seminary.

Det 10de Skoleaar begynder den 9de September 1903, og sluttes den 9de Juni 1904.

Skolen har følgende Kurser:
PREPARATORY, SEMINARY, CLASSICAL, NORMAL, ART, DOMESTIC ECONOMY, CONSERVATORY OF MUSIC, BUSINESS, ELOCUTION.

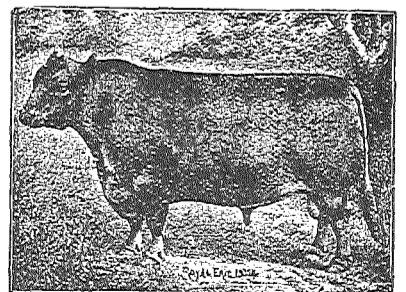
Forældre bør mærke sig, at dette er en fuldstændig kristelig Skole, og at de saaledes med Tryghed kan betro sine Børn til den. De, som tænker sig til at komme til Skolen, bør sikre sig Plads strax.

Send efter den nye Katalog, som faaes frit ved at tilskrive Bestyreren.

S. Allen, Red Wing, Minn.

Polled Durham and Shorthorn Cattle.

Fuldblods Polled Durham er de bedste Kreaturer baade til Mælk og Slagt. Man kan faa registrerede eller ikke registrerede, som man ønsker. Priserne rimelige og i Forhold til Alderen. Har baade Buller og Kvier tilsalgs—alle "Gen. Lee's" Afkom. Skriv til

L. M. Engesether, DeForest, Wis. ("Amerika" anbefaler.)

General Lee 143643

Kirkelig Strid og dens Skyggesider.

Om Guds Kirke paa Jorden siges der og det med Rette, at den er stridende.

Og den er ikke alene stridende i den Forstand, at den til alle Tider maa føre en uafbrudt Kamp paa Liv og Død med sine aabenbare Fjender, Djævelen og hans Hærskarer af usynlige og synlige Fjener.

Guds Kirke er ogsaa stridende i den Forstand, at der indenfor det Legeme selv, hvis Hoved Kristus er, findes Strid og Rivninger, med al den Smerte, som disse foraarsager.

Og vi ved ikke, om det var godt om denne skulde høre op.

Det forholder sig nemlig med Kristi Legeme som med vort: dersom det ikke kan udsondre de fremmedartede og for Legemet skadelige Stoffe, som paa en eller anden Maade har trængt sig ind, saa bliver Døden den uundgaaelige Følge.

Om Legemet derfor mange Gange under denne haardnakkede Kamp maa vride sig i Fjersmerie, saa foretrakkes dog denne alligevel for Døden, og den indsigtsfulde Læge rækker ikke Patienten sine Mediciner for at stanse Legemets Udsondringsarbejde, men for at styrke det i Kampen mod Sygdommens giftige Stoffe

og om muligt drive dem ud af den legemlige Organisme. Og for Legemet er her et enten—eller. Enten at drive Giftstoffet ud, eller selv at drives ud af Aandens Forening.

Og det samme Valg har i Kirkeligheden Kristi Menighed.

Enten maa den bekæmpe det aandelige Giftstof, som det saa alfor ofte lykkes Djævelen, Verden og vort eget Hjerte at bringe ind i Kristi Legeme, eller ogsaa bliver den selv drevet ud af Kristi Samsund og Forening.

Dersom Guds Kirke ikke skal dø, maa den derfor stride. Og vi skal derfor ikke forarge os, om der er Strid indenfor Kristi Legeme.

Men—og vil gjerne saa det udhævet—der klæber ofte noget ved deene Strid inden Guds Menighed, som altid maa være mishagelig i Herrens Øine og vække Bedrøvelse blandt hans Børn paa Jorden.

Vi sigter hermed til al den personlige Bitterhed, som vil blande sig ind.

Istedensfor Sagen retter man sine Angreb mod Personen, rækker ham til, og finder, idet man formoster sig til i Guds Sted at dømmes over Hjertets skjulte Tanker, at endog saa Vedkommendes gode Handlinger er fremsprungne af daarlige Motiver.

Men saa burde det ikke være.

Om vor Haand eller Fod, Hoved eller Hjerte er sygt, ja, saa sygt, at det hele Legeme vrides sig i Smerte de under, saa vender Legemet eller de øvrige Lemmer sig dog ikke med Bitterhed mod det lidende Lem. Det er tværtimod Gjenstand for det hele Legemes deltagende Medfølelse og i aarvaagen Omsorg for alle sine Lemmer retter den hele Organisme sig—ikke mod det syge Lem, men mod Sygdommen i den angrebne Haand eller Fod, Hoved eller Hjerte.

Saaledes skulde de Kristne i sin Kamp mod det onde ikke vende sig mod Personer, men saa meget som muligt "mene og tale vel om dem" paa samme Tid som man paa det krasigste maatte optræde mod den Lære de forkynde, eller den Sag, de forsvarede.

Maatte dog den Dag komme, da al personlig Strid med al sin saarende Isterhed maatte banlyses fra vor elskede Kirke.

Ovenstaaende fandt jeg blandt mine gamle Papirer. Den lille Artikel er skrevet for mange Aar siden og jeg husker ikke nu i hvilken Anledning, men de Sandheder den fremholder, turde ogsaa nu være godt at lægge sig paa Hjerte.

En Drøftelse af kirkelige Spørgsmaal kan blive til stor Betsignelse,

naar Striden føres i Broderkærlighedens Aand, og vi skal ikke forarges over Strid i Kirken, men naar Striden bliver en personlig Fejde, kan den ikke andet end virke nedbrydende. Og vi kan ikke andet end hjertelig beklage, at Striden mellem den norske Synode og Den Forenede Kirke delvis er sunken ned til en Strid om Dr. F. A. Schmidt. —h.

Land tilsalgs.

474 Acres Farm tilsalgs; 200 Acres kultiveret, Resten Egestog; 5½ Mil fra Salem, Countysædet i Dent County, Missouri; 130 Mil Sydvest for St. Louis; gode Bygninger; god Ublehave paa 20 Acres. Prisen paa denne Farm kun \$13 50 pr. Acre. Jeg er Agent for 200 andre Farme i samme Nabolag, \$1.50 til \$25.00 pr. Acre. Skriv efter Prislister til A. J. Anderson, 512 Water St., Albert Lea, Minn.

Haararbejde.

Haarhæder gjøres af eders eget Haar. Send mig et 2 Cents Prøvemærke, saa vil jeg sende eder Prøver og Priser paa 14 Slags Haarhæder, Besjtnaale og Klinge. Skriv Nøst, om I vil. Adresse: Mes. Hannah Nøst, 1623 5th St., South Minneapolis, Minn.

Norseland og Wergeland

— i —

Saskatchewan Dalen, Canada.

Godt og billigt Land. To norske Menigheder skal dannes her. I begge Settlementer faar Synoden 160 Acres til Prestegaard, Kirketomt osv. Naar 25,000 Acres er solgt, giver E. G. Mellem \$1600 til hver af Menighederne til Kirkebygning. Paa Grænsen mellem Norseland og Wergeland vil der gaa Jernbane, og her anlægges Byen Mellemburg.

Alle, som ønske Land, hvor de kan danne lutherisk Menighed og faa regelmæssig kirkelig Betjening, bør uden Ophold skrive til

E. G. Mellem,

Scand. American Bank, Cor. 6th & Jackson St.,
St. Paul, Minnesota.

"Amerika" anbefaler
paa det bedste...

nye
Settlementer.

gode
billigt Land.
Godt og billigt Land.

Sølvbryllup.

Den 27de Juni var det 25 Aarsdagen for Lars M. Lillehaugen og Gjertrud blev ægteskabsforbindelse i vestre St. Olavs Kirke ved Past. J. A. Thorsen. I den tid har de boet paa en Farm her i Dodge County, Minn., med Undtagelse af en kort Tid, som de boede i Hayfield.

En kort Tid forud havde endel Venner og Slægtninge taget Initiativet til at overraske Brudeparret paa Sølvbryllupsdagen. I den Anledning havde de sendt Bud rundt til forskjellige, der igjen bragte Budet videre. Skjønt det var paa en nok saa travl Tid, begyndte endel at samle sig ved Hove allerede Kl. 11 Formiddag, og da Klokkeren var halv tolv var der kommet et nok saa stort Følge, der med Brudens Broder, Ole Gimle, i Spidsen togedes mod Lillehaugen. Brudens gamle Fader, Erik Gimle, havde gaaet i Forveien derhen for at forebygge, at ingen rejste bort.

Solen straalende vakker paa Himlen, og da alle var kommet ind paa Gaardspladsen, var denne fuld med Feste og Rjøretøier. Folk vrimlede overalt, og alle var i straalende Humør. Spøg og Latter, Vittigheder og Skjæmt hørtes fra alle Kanter.

Flittige Hænder var strax i Virksomhed og tog Rjøkkent i Besiddelse. Dette skyldes snart af alle slags deilige Eger, der strax blev udpakket, medens andre var ivrigt beskæftiget med at saa Kaffen og Bordet istand. Bordet blev opsat og dækket ude i Stuegangen af den prægtige Stog, som omgiver Huset. Medens disse drev paa med dette, kom Brudgommen kjørende ind paa Gaardspladsen med et Læs Hø. Han, der ikke havde anet noget, modtoges nu med endel Hurraer.

Han maatte nu sluges frem, og der blev en Haandfæsting og Gratulation, som ikke syntes at ville tage nogen Ende.

Han begav sig derpaa ind, og strax kom baade Brud og Brudgom i fuld Buds. De søttes nu til Bordet, og omringet af Brudens Forældre og deres Børn samt Venner og Slægtninge blev nu Selskabet fotograferet.

Da dette var over, greb D. J. Holtan Ordet og tolkede Forsamlingens Lykønskninger for Brudeparret samt overrakte den en Present som et synligt Bevis for de forsamledes Sympati. Samtidig paapegedes hvilken stor Naade det er at kunne saa tilbagelægge et saavidt langt Liv sammen, ligesom ogsaa Herrens Velsignelse var tilbed at være omringet af en Børne-

skare. Det er altid saa dunkelt for det menneskelige Øie, naar det skuer ind i Fremtiden; derfor er det godt at se tilbage paa den henseendne Tid og se, hvorledes Herren har naadigt været med og hjulpet. Der ved henler man Frimodighed for Fremtiden. Sluttelig frembares de bedste Ønsker for Brudeparret.

Da Tiden var endt, og man skulde til at forsyne sig af de herlige Retter, kom Past. J. A. Thorsen kjørende ind paa Gaardspladsen, og der blev da gjort en Stans indtil Prestefolkene var anbragt ved Bordet. Pastoren skulde egentlig været der før, og det var ogsaa egentlig ham, som skulde holdt Brudetalen, men af en eller anden Grund var han blevet forsinket.

Da Maaltidet var indtaget, spredte man sig i smaa Grupper og førte en hyggelig Samtale.

Lilslut holdt Pastor J. A. Thorsen en Tale, der begyndtes med Afhyngelsen af Salmen: "Lov og Tak og evig Ære." Pastoren greb derpaa Ordet og tolkede med velvalgte Ord den Naade og Velsignelse, Herren havde vist dem, som idag fejrede sit Sølvbryllup. Særlig lagde han Vægt paa den aandelige Velsignelse, som de havde nydt af Herren, idet de havde nydt den Naade at have sit vakre Hjem i en ordnet Menighed. Ja, Herren hav-

de visselig været god, som saaledes baade aandelig og timelig havde velsignet dem. Han talte ogsaa om Hjemmets store Betjdnina, og fremhævede, at dersom Hjemmet ikke var vel styret, saa kunde det heller ikke staa godt til i Menigheder og Staten. Hjemmet var den Grund, hvorpaa alt sandt godt maatte bygges. Han afsluttede sin Tale med Bøn, hvori der var Ønske om, at Lykke og Velsignelse maatte blive dem rigelig tilbeld af ham, fra hvem al god Gave kommer. Tilslut blev Salmen "Guds Ord det er vort Arvegods" sunget.

Der blev nu paany gratuleret. Erik Gimle frembar Hilsninger fra forskjellige Slægt og Venner, som var fraværende.

Derefter skiltes man hver for sig. Naar jeg herved siger, at det var en i alle Dele vellykket Bryllupsfest, saa tror jeg at træffe det rette. Bryllupsprezenterne bestod i et Bordservise af Sølv.

Det bedste ved Festen var dog dette, at al den Hygge og Glæde, som man der havde, blev ikke ødelagt ved spiritusøse Drikke; thi saadant fandtes ikke. Jeg tror heller ikke nogen savnede det.

D. J. Holtan.

Subskriber paa "Amerika".

Norske Lutheranere, kom til Navelve Settementet i Assiniboia, Canada!

Naar I udvandrer til Kanada, betænker I, hvorledes I blir stillet med Hensyn til Menighedsforbindelse? Dette er en meget vigtig Sag; thi iblandt de Tusinder af Nordmænd, som har udvandret til dette Fremtidsland, er der meget saa, som har dannet Menigheder. Dette kommer deraf, at de har spredt sig over et for stort Areal. Dette Savn kan nu afhjælpes, da undertegnede har overtaget en større Landstrækning nær Nedvers i sydøstlige Assiniboia, som vil blive solgt udelukkende til norske Lutheranere. Naar 5,120 Acres er solgt, gives 160 Acres frit til den norske Synode, at bruges til Prestegaard og Kirketomt. Dette Land er beliggende i den frugtbareste Del af Landet, og Udfigterne for dette Aar er særdeles lyse. Vi sælger det paa lette Vilkaar. Skriv efter nærmere Oplysninger.

S. D. Tjosvold, Granite Falls, Minn.
Reisende Agent.

Peter Song, Willmar, Minn.
Korresp. Agent.

Ovenstaaende har vor fulde Tilslutning, og vi haaber, det snart vil lykkes Peter Song og S. D. Tjosvold, som eier vor fulde Tillid i enhver Henseende, at saa norsk Settlement og Menighed samlet paa ovenbestrevne Land.
L. D. Thorpe. Rasmus B. Anderson.

Amerika.

"Normannen" 17de Aargang.
 "Norden" 29de Aargang.
 "Reb Riber Tidende" 8de Aargang.
 "Norge" 5te Aargang.

Rasmus B. Anderson,
 Redaktør.

Abonnementvillaaer:

Et Aar i Forstueb.	\$1.00
(Ellers 25 Cts. extra.)	
Sex Maaned.	0.50
Et Aar til Norge.	2.00
Sex Maaned.	1.00

Entered at Madison Post Office as second class matter.

En Maskine som La Follettes — nei da heller ingen Maskine.

I Syd Amerika skal Brasilien, Argentina og Chili danne en Tripelalliance.

Wisconsins fredelige Befolkning har nu længe nok været regjerede af uredelige Politikere.

Demokraterne kan udnævne til Præsidentkandidat, hvem de vil. Der er ingen, de kan vælge.

Vore Modstandere kan nok blive mere brede, men vi haaber de ikke bliver mere talrige end de er.

Med Hensyn til Mandshuriet maa det russiske Diplomati bruge Sproget til at skjule Tankerne med.

At bekjempe Injunction ved Injunction, minder ialfald om at uddrive Djævlene ved Beelzebub.

I det Dieblit Joaquin Miller læste Beretningen om at han var død, vidste han, at dette ikke var sandt.

Lægen Prof. Lorenz kan noget, og hvis andre kan dette bedre, saa lad dem kritiseres ham; men hvis ikke, bør de tie.

At engelske Katoliker henvender sig til den tykke Reiser for at faa sine Interesser i Orienten beskyttede, er ogsaa et nok saa slaaende Tidernes Tegns.

Vi vil atter henlede alle vore Læseres Opmærksomhed paa E. G. Mellems og Hong og Tjosvolds Avertissementer. Læs om de nye Settlementer, Norseland, Bergeland og Kvelve i Asfiniboia og Cassatchewan Dalen. — Udvandringen til Canada kan ikke stanses, men den baade bør og kan ledes.

Den nye Sygdom, som kaldes Nyalggi, og som kommer af at tælle for mange Penge, kan isølge sin Natur ikke blive epidemisk. Hører vi nogen Klage: "Desværre!"

Skulde Cleveland blive nomineret til Præsident, kom vel Bryan til at underkaste Roosevelts, ligesom Guld-demokraterne støttede McKinley. Det gaar underligt til i Politiken.

Tornadoer har affødtkommet store Ødelæggelser i Oklahoma. Dette skulde tjene som en Paamindelse om at man bør plante Skog. Skog er den bedste Beskyttelse imod Hvirvelstorme.

Send "Amerika" 20 nye Abonnenter og \$20, saa skal vi sende Dem ekspresbetalt en "Snorre" værd \$12. Eller send "Amerika" 12 nye Abonnenter og \$12, saa skal vi sende Dem en "Snorre" ekspresbetalt værd \$7.00.

Et Træ, som Abraham Lincoln med egne Hænder plantede i Springfield, Ill., blev forleden oprevet og ødelagt af en Cyclon. Forhaabentlig vil ikke samme Skjæbne ramme det "Frihedsstræ", som den store Emancipator plantede.

Den vise tyrkiske Dommer lod en Jøde betale Vindustruden. Jøden havde nemlig bukket sig undaf for en Sten, som kastedes efter ham og saa traf Stenen Vindustruden.

Et Sidestykke hertil har vi i den russiske Minister, som holder Jøderne selv ansvarlige for Massesmorderne i Kischenev. Han siger de ikke skulde forsvaret sig. Tyrkisk-russisk!

Subscriber paa "Signal".

"Signal" er et vel redigeret og smukt udstyret Ugeskrift, som udgives i den nordste Havne- og Emigrantmissionens Interesse. Det indeholder en Mængde gode Illustrationer. Det redigeres af Pastor A. Sommerfelt, som ogsaa sender Reisebilleder fra sit Ophold i Amerika. Disse Rejsefotografier illustreres med Fotografier fra hans egen Kamera. Prisen paa "Signal" (16 Sider, hver Uge) er blot \$1.00 Aaret.

Amerika Pub. Co. har overtaget Expeditionen af "Signal" i Amerika,

og alle, som ønsker at holde Bladet, kan sende sin Subskription til "Amerika", Madison, Wis.

"Signal" anbefales paa det bedste.

Naar man læser "Amerika"s Artikler om vore nordste Digtere og den nordste Literatur og lægger Mærke til, hvorledes Bladet svinger Svæben over Bjørnson, Ibsen, Garborg og andre, saa trænger dette Spørgsmaal uvilkaarlig ind paa en: Hvilke Bøger vil "Amerika" anbefale som sund Læsning for vor Ungdom? Hvilke Bøger bør have Plads i vore Skole- og Forretningssbiblioteker og private Bogsamlinger? Er det "Amerika"s Mening, at de allerfleste af ovennævnte Forfatters Værker bør fjernes og saa fra vore højere Lærestalters Boghylder? Er det "Amerika"s Mening at ville forkaste eller forudsomme al Skjønlitteratur og Digting frembragt af Mænd, der nærmest maa kaldes Tritøntere? — Mange vilde vistnok med Interesse gjennemlese en Fortegnelse over saadanne Bøger, som "Amerika" især anbefale som sund og god Læsning, og Bladet anmodes herved venligst om at give os en saadan Bogliste. "Nordvesten".

"Nordvesten" har naturligvis frevet ovenstaaende for at underrette sine Læsere om, at den ikke er med "Amerika" i vor Kamp imod den vantro og den smudsige Literatur. Vel, den, som ikke er med, er imod. Der gives ingen Middelvei i flige Spørgsmaal. Saa gjør "Nordvesten" sig vigtig med at spørge, "hvilke Bøger "Amerika" vil anbefale som sund Læsning for vor Ungdom".

Ja, man kan jo ikke forspørge sig, siges der.

Spørgsmaalet er et Udslag af Orientering og et Forsøg paa at være vittig, eller rettere, vigtig i en alvorlig Sag. Vi kan ikke nu tjene Roskoga med en Fortegnelse af sunde Bøger, men vi skal bare henvise den til Lutheran Publishing House og Augsburg Pub. House Bogkataloger. Her findes jo Fortegnelse over Bøger i Hundredevis, men den Literatur, som "Amerika" fører Kamp imod, er ganske udelukket. Tag Lutheran Pub. House Bogkatalog eller Augsburg Pub. House Katalog og De vil der finde Bøger nok til et anseligt Bibliotek. Der kan De ogsaa faa kjøbt Bjørnsons Fortællinger, men De vil ikke finde hans "Over Svøne", "Paa Guds Veie" eller "Abfalons Haar". Vil De have saadanne Bøger, faar De gaa til "Scandinaven"s Boghandel. Der kan De faa alt, lige ned til

"Gjest Baardsen" og "Kjærlighedens Veileder".

Altsaa vort Svar paa dens Spørgsmaal kan "Nordvesten" foreløbig finde i Lutheran Pub. House og Augsburg Pub. House Bogkataloger, og vi haaber "Nordvesten" viser os den Rejsedrighed at give dette vort Svar Plads i sine Spalter.

Fra San Francisco, Cal., har vi modtaget første No. af et nordst Blad, som kalder sig "Fram". A. F. Gibe er Redaktør. Det er paa fire søjlede Sider og koster \$2.00 Aaret.

Fra "Fram"s første Nummer har vi klippet ud følgende Redaktionsartikkel, som fortjener at læses:

Enten man tilhører det ene eller andet Kirkesamfund, eller man tilhører intet, et maa dog indrømmes af alle, og det er, at den nordste Synodes Kirkesamfund har bidraget mere til Gæddelse og Opvækkelse af de nordste Settlerne i Amerika, i de netop afsluttede 50 Aar siden dens Oprettelse, end noget andet Samfund. Der har ikke alene, som saa mange andre, lagt hele sin Energi ind paa at bygge Kirker og indsamle Penge, men har tillige arbejdet for Oprettelsen og Vedligeholdelsen af Skoler. Disse Synodens Skoler har, ved Siden af at være religiøse, ogsaa været meget praktiske, og Eleverne ved disse Skoler har faaet saavel en praktisk Uddannelse som en stærk religiøs Karakteruddannelse.

I Osten, hvor større Settlementer af Nordst findes, er disse Skoler meget almindelige, og det gode de gjør kan vanskeligt vurderes. En nøjere Undersøgelse vil ubdinde, at disse Anstalter som en Almindelighed er styret paa en meget dygtig og praktisk Maade. Og Resultatet er, at man nu i de større Settlementer finder de yngre Mænd og Kvinder i Besiddelse af alle de fundamentale Principer som er nødvendige for at kunne leve et ærfuld saavel som forretningsmæssigt Liv.

En god Uddannelse mener et bedre og klarere Syn paa Livet; de forskellige Vanskeligheder, som mødes paa Livets Vandring, hvadenten man er Farmer eller Forretningsmand, opklares lettere, og dermed sættes man istand til at lette og forbedre saavel sine egne som sine Medmenneskers Stilling i Livet.

Dg i den Retning har den nordste Synode gjort et prisværdigt Arbejde. Den har ikke alene bygget Skoler, men har gaaet ind i Hjemmene i mange Tilfælde, og, hvor det var nødvendigt, overtalet de

unge Mænd og Kvinder til at benytte den glimrende Anledning som tilbødtes dem. Mången Gang var der unge Mænd, som baade havde Hyst og Eyster, som var hindret i at benytte Anledningen, sommetider af en Fader, som troede at en bedre Uddannelse ikke var nødvendig for en almindelig Farmer, tilbels ogsaa af andre Hindringer, men som en Regel gav ikke Presten (der som oftest havde med den Ting at gjøre) opførend Faderen var overtalt og Hindringerne overkomne.

Der er hundrede af Mænd og Kvinder idag, som tænker med inderlig Taknemmelighed tilbage paa Skolebagene og de Velgjerninger som blev dem tilbedt gennem den norske Synodes Kirke. Udbrig har en Væresorden været bedre fortjent end dem, som tilbedtes Formand Koren af Kong Oscar.

Little Sioux Valley norske Settlement i Buena Vista Co., Iowa.

Synodens Prest i dette Settlement er Danstere Past. L. P. Jensen. Han er dog opdraget blandt de norske og man mærker næsten ikke andet end at han er fuldblods norsk. I sin korte Tid han har været Prest i dette Kald er det lykkelige ham at blive godt likt af Folket. Hans Optreden er bramfri og han varetager alle sine Embedspligter samvittighedsfuldt og med sjelden Dydighed. Han er desuden en begavet Prædikant. Hans Hustru er norsk, og hvad der især interesserer mig, er, at hun var min Elev i Decorah i 60'arene. Hun hed da Anna Wilson.

Den ældste norske Settler i den østlige Del af dette store norske Settlement var nu afdøde L. J. Suckow, som i 1867 flyttede hidop fra Winnebago Co. Hans Søn, Nels Suckow, bor nu paa samme Farm.

Den første norske, som kjøbte Land og bosatte sig i Settlementets vestlige Del, var Halvor D. Dokken, en af de mest oplyste og velstaaende Mænd i Settlementet. Halvor D. Dokken er født i Sol i Hallingdal i 1842 og kom til Amerika i 1864. Han boede først i flere Aar paa Painted Creek i Allamakee County, Iowa. Her blev han gift med Elizabeth Knudson Turlop, som ogsaa er fra Sol i Hallingdal. Af Højskabet er der fire Sønner og tre Døtre. To Sønner og to Døtre er gifta. Forældre og Børn er alle i bedste Velgaaende og har det godt

paa alle Maader. Det var mig en Glæde at faa Anledning til at besøge Dokken i hans eget Hjem, og saa var han saa venlig at skjyde mig i sin Buggy til Alta, en By i den sydlige Del af Countyet.

Hvad havde jeg at besille i Buena Vista County? Jo, jeg var paa Synodemødet i Decorah og der traf jeg Halvor Dokken. Ved nærmere Samtale viste det sig at vi havde set hinanden før. Vi havde nemlig for henved 40 Aar siden kjennt hinanden i Decorah, medens Luther College var under Bygning. Dokken foreslog nu at jeg skulde komme til Buena Vista Co. og holde 17de Maitale næste Aar, og senere blev det ved Past. Jensens Mellemkomst forandret til at jeg skulde komme did og tale allerede dette Aar den 4de Juli. Og jeg angret ikke paa den Tur. Havde jeg mere Tid og mere Plads i Bladet kunde jeg fortælle meget godt om dette norske Settlement. Landet der vest er udmærket og kan neppe kjøbes for mindre end \$75 til \$100 pr. Acre. Nær ved Jernbanestationen er Prisen endog over \$100 pr. Acre.

Der var en vakker 4de Julifest ved Past. L. P. Jensens Prestegaard. Veiret var straalende, men desværre havde det regnet Dagen og Natten iforveien, saa Veiene var temmelig bløde. Ved Festen fik jeg hilse paa J. Hage, S. Haraldson, Ex Past. A. R. Rystad, S. Haraldson, D. J. Hegna, Lars Mikkelsen, Knud Dokken, Otto Dokken, E. S. Grøndahl, Anfin Larson, John C. Olson, S. E. Anderson, Carl Risvold, S. E. Heala, Tonnes Roam, Chas. Knudson, S. Olson, Hans Olson, L. Berntsen, Ole J. Mosby, Student Høivik, foruden ovennævnte Halvor Dokken og N. Suckow.

Jeg nød den mest udsøgte Gæstfrihed i den vakre rummelige Prestegaard, som ligger aldeles fortryllende smukt omgivet af Roser og andre Blomster midt inde i en skygfuld Lund. Paa Bordet var der Honning fra Pastorens egne flittige Bier.

At "Amerika" og "Snorre" heretter faar mange flere Læsere i denne Egu er selvsagt. Jeg har den største Hyst til endnu engang at besøge de gjæve Drobbyggere i Buena Vista Co. **A v e l v e .**

Enstemmig vedtaget af Jubel-Synoden i Decorah, Iowa.

Da en af Hindringerne for Samfundets Væxt og Fremgang har vist sig at være, at Udvandringen fra vore gamle Menigheder til nye Bosteder sker altfor spredt og isoleret, saa det paa Grund deraf blir vanskeligt at faa danne selvsupporting Menigheder, vil Synoden lægge Prester og Menigheder alvorlig paa Hjerte at arbejde hen til, at Udvandringsstrømmen kunde ledes til saadanne Steder, hvor der var rimelig Udset til, at større Menigheder med Tiden kunde voge frem, som kunde blive til stor Velsignelse for Indflytterne selv og som kunde blive Samfundet til Hjælp og Støtte i dets Arbejde for at bevare for vort Folk for vor dyrebare lutheriske Kirke.

En saadan Resolution burde man have antaget for 20 Aar siden, og det er indlysende for enhver, som vil skjænke Sagen en Tanke, at man nu bør tage fat med Alvor og indhente det forsømte. Der er jo en stadig voksende Indvandring fra Norge og Udvandring fra de gamle norske Settlementer til nye, og denne Immigrationstrøm bør ledes saa, at man i de nye Bosteder kan danne Menigheder og faa ordentlig kirkelig Betjening. Følger man den Opfordring, som her er givet, vil den indre Missions Arbejde blive langt

lettere og frugtbare, og Sammenstød mellem de forskellige lutheriske Kirkesamfund vil ofte kunne undgaaes. I denne Forbindelse vil vi henlede Læsernes Opmærksomhed paa Hong og Tjosvolds og E. A. Mellem's Avertissementer i "Amerika". Hong og Tjosvold og Hr. E. S. Mellem har ordnet sine Kolonier i Assiniboia og Saskatchewan-Dalen i Canada efter det Princip, som af Jubel-Synoden er enstemmig anbefalet. Vi kan paa det allerbedste anbefale Hong og Tjosvold og Hr. E. S. Mellem.

Norseland og Wergeland.

Vi vil idag paa det bedste anbefale vor bekjendte Landsmand Elling A. Mellem i St. Paul.

I Saskatchewan-Dalen i Canada har han fikret sig en større Strækning Land og har der lagt Grundvolden til to norske Settlementer, nemlig Norseland og Wergeland. I hver af disse gives 160 Acres Land til Prestegaard, og naar 25,000 Acres er solgt, vil Hr. Mellem give \$1600 til Kirke. Denne Maade at danne nye Settlementer paa, burde man for længe siden have fulgt. Udvandringsstrømmen til Canada kan ikke stanjes, men den kan og bør ledes paa den af Mellem her valgte Maade. Det Land, som man nu kan kjøbe til en lav Pris, vil med Indflytningen af Settler om saa Aar blive værd to a tre Gange saa meget, som man nu betaler for det.

Lad det gaa rask med Indflytningen til Norseland og Wergeland!

Kvelve-Settlementet.

Vi vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa Hong og Tjosvolds Avertissement i "Amerika" idag. Vi hender baade Hr. Peter Hong og Hr. E. A. Tjosvold, og ved, at de er dygtige og gennemhæderlige Mænd.

De har anskaffet sig et Township i Assiniboia, og Landet skal selges udelukkende til norske, saa at man der snart kan faa dannet Menighed med Prest osv.

Synoden saar 160 Acres gratis midt i Settlementet til Prestegaard og Kirke. Vi haaber det ikke vil vare længe, før vi kan rapportere, at 40-50 Familier er samlet i Kvelvesettlementet. Saa snart man er indflyttet og har begyndt at dyrke Jorden, vil Landet stige til to a tre Gange saa stor Værdi, som man nu maa betale for det. Indflytning fører altid med sig en stærk Stigen i Pris.

Foreningsagen.

Kolloqvium.

"Atter det lille
Bøster sig sammen;
Engang i Eiben
Vorde det ell"

96.

Hr. Redaktør! Jeg vil ogsaa saa Lov til i Deres Blad at udtale mig, med Hensyn til hvad jeg anser for Forskjellen i Læren mellem Synoden og Antimissourierne.

Man hører saa ofte udtalt, især af Folk i Den Forenede Kirke, at der ikke er nogen Forskjel i Læren som Synoden og Den Forenede Kirke fører. Er dette sandt, da bliver jo den Synd som Antierne begik ved at stille sig fra Synoden saa meget større. Efter min Mening er Forskjellen saa stor, at den dreier sig om selve den lutheriske Hovedlære, Reiserdiggjærelse af Troen uden Lovens Gjerninger. Den norske Synode har altid forfægtet den Lære, som vi har i vor Børnelærdom, og da især hvad vi lærer i den tredje Artikel, nemlig: Jeg tror, at jeg ikke af min Stræke eller Fornuft kan tro paa Kristus, eller komme til Kristus, min Herre, men det er den Helligaands Gjerning osv. Denne Lære har været ligesom Hovedmomentet i alt, hvad der fra Synodens Side er skrevet og talt lige siden Stridens første Dage, og denne samme Sandhed har Antimissourierne, ubevidst formodentlig, beklæmpet. I samme tredje Artikel lærer vi: Fremdeles skænker han mig og alle dem, som tro, i samme Menighed, dagligen en fuld Syndernes Forladelse, og paa den hverste Dag skal han opvække mig med alle andre af døde og sætte mig med alle andre, som tro, til det evige Liv. Det er altsammen baade vist og sandt i alle Maader. Her har vi efter min Mening, Læren om, at et Guds Barn bør og kan have Troesvisshed om sin tilkommende Salighed. Denne samme Sandhed har Antierne beklæmpet og erklæret for falsk og sjælefjædende Lære. Man behøver kun at kalde tilbage i Grindringen de mange Udtalelser fra Antierne imod denne Lære. Jeg skal kun nævne en af Pastor Muus: "Vil man have os til os tro, at det er usvigeligt vist, at vi engang skulle blive salige, da ved vi ogsaa, at vi intet vil have med saadan tro at sasse; thi vi vide, at det er ligesaa vist, at vi engang kan komme i Helvede, dersom vi nemlig falde ud af vor Daabs Pagt og blive liggende, som det er vist, at

vi kunne blive faldne, dersom vi nemlig blive befandne i Jesu Kristi Tro ved vor Livs Ende". Her har vi, mener jeg, et vilstedenfor Tro.

En saadan Lære er der efter min Mening liden Trøst i, og vil uvilkaarlig bringe et Menneske til at udbryde med Fritænkeren:

"Saa lad det da gaa gennem Skodde og Storm,

Kompass og Ror har jeg mistet,
Si ser jeg Fyrtaarn i Nattens Drøm,
Mit Anker forlængst er bristet.

Nu vel! Jeg ved intet Maal, ingen Havn,

Lad drive for Strøm og Fjære.
I Livets Bog har de sat mit Navn,
Et Spørgsmaal—og intet mere".

Ja dersom vi virkelig af Hjertet tror, at det er Gud som baade begynder og fuldender; at vor Salighed afhænger af Gud alene; og at vore bedste Gjerninger slet intet duer; at vor Saligheds Sag staar ene og alene i Guds Haand, da vil vi ogsaa have Troesvisshed om vor tilkommende Salighed. Da vil der heller ikke blive nogen Uentghed i Læren om Udvælgelsen, men af Hjertet tilstemmes hvad Prof. Walther siger i Slutningsordene i et af ham paa Thff udgivet Skrift om Naadevalgstriften, se "Kirketidende" for 1881 No. 84.

"Staar du allerede i Troen, kjære Læser, eller ikke? Staar du i Læ i Troen, da maa jeg endnu engang give dig det Raad, som jeg allerede har givet i Fortalen: Befat dig endnu slet ikke med den hemmelighedsfulde Lære om Naadevalget! I denne din vantro Tilstand trænger du til Undervisning i Guds Ords ABC. Læren om God og Omvendelse er det, som du behøver. Staar du derimod ved Guds Naade allerede i den levende Tro, saa lad mig dernæst forelægge dig dette Spørgsmaal. Har du maaske selv givet dig Troen? Du svarer: Al nei, jeg har ikke kunnet bidrage det allermindste dertil, at jeg ved Evangeliets Ord er kommen til en levende Tro, og jeg er ikke kommet til Ordet, men Ordet er kommet til mig.—Godt! Men tror du da, at du altsaa blot tilfældigt er kommen til Troen?—Herpaa vil du utvilsomt svare: Al nei, hvis jeg troede det, da maatte jeg jo være en fuldkommen Hedning, intet slet jo tilfældigt. Nuvel lad mig saa spørge dig videre: Hvem har du at takke for, at du ved Guds Ord er kommen til Troen? Du svarer: Det har jeg alene Guds Barmhjertighed og Jesu Kristi allerhelligste Fortjeneste at takke for. Gud var det, som aabnede mit haarde Hjerte, ligesom engang Lydias, saa at jeg gav Agt

paa, hvad jeg læste og hørte af Guds Ord. Dette har jeg sandelig ikke paa nogen Naade forjent. For mine mange Synders Skyld havde jeg hverimod forjent, at Gud hverken havde kaldet mig eller bragt mig til Troen, men at han meget mere havde ladet mig dø og gaa tilgrunde i mine Synder. Min Omvendelse er mig selv en Hemmelighed; kun saa meget ved jeg, at jeg ikke har bidraget noget dertil. Tror du da, at Gud først i Eiden har tænkt paa at bringe dig til Troen først dengang, da dine Dine oplødes, da du erkjendte din Elendighed i Synden og Guds Naade i Kristus, da du kom til Troen og blev et andet Menneske?—Du vil sige: Hvorledes kunde jeg tænke saadant? Jeg ved jo af Guds Ord, at Gud ikke blot allerede fra Evighed af har forudvidst alt det gode, som han gjør i Eiden, men at han ogsaa allerede har forudbestemt det. Saa lad mig da nu blot gjøre dig et Spørgsmaal til. Haaber du ogsaa at blive salig? Du vil svare: Ja, jeg haaber det. Hvis jeg ikke havde dette Haab maatte jeg jo forkaste Luthers "Kristelige Spørgsmaal"; da kunde jeg jo ikke engang med hele den hellige kristelige Kirke i fast tro fremfige den tredje Artikel, i hvilken det heber: "Jeg tror et evigt Liv.....at Gud vil sætte mig med alle andre som tror, til det evige Liv; det er baade vist og sandt i alle Maader". Og min kjære Herre Jesus Kristus siger jo: "Mine Faar hører min Røst, og jeg kjender dem, og de følger mig; og jeg giver dem et evigt Liv, og de skal slet ikke fortabes evindeligt og ingen skal rive dem af min Haand" (Joh. 10, 27, 28). Hvorledes turde jeg da tvile paa min Salighed? Ret saa, kjære Læser!

Se, her har du da i faa Ord den hele Naadevalgs Lære som i en Sum. Thi dette og intet andet er det, som Konkordieformelen, og vi med den, lærer angaaende Naadevalget, og kun det, som ikke stemmer overens med denne ensfoldige Lære, forkaltrer dette vort Bekjendelseskrift, og vi med det. Hvis du altsaa ikke kan finde dig tilrette i alle Disputationer, som nutildags baade mundtlig og skriftlig anstilles angaaende Naadevalget, saa vær kun ved godt Mod! Holder du fast ved din ensfoldige Tro, saa har du den rette Naadevalgs Lære selv om du aldrig i dine Levedage havde hørt Ordet "Naadevalg". Lad da ikke noget bringe dig fra denne Tro! Lad du dem stride om Naadevalget og dets Hemmeligheder, som ikke kan lade det være, eller som paa Grund af sit Rald maa gjøre det til forsvaret for

Sandheden. Men hold du dig til det Velsprog, hvori Herren vor Gud selv siger: "Din Fordærvelse er af dig selv, o Israel, men i mig er din Hjælp." (Hos. 13, 9.) Dig hverken tilhjælp eller tilvenstre fra dette gyldne Sprog; saa gaar du paa den rette Sti, og Enden paa denne din Troesvei vil blive den evige Salighed.

Dertil hjælpe os alle Gud vor Fader gjenue den Helligaands Virkning og Styrelse for sin enbaarne Søn Jesu Kristi Skyld, som er alle Syndens barmhjertige Frelser! Denne evige, treenige Gud være Tak, Lov og Pris og Ære her i Eiden og engang hilsed fra alle Engles og udvalgte Mund fra Evighed og til Evighed! Amen."

Dette maa vel være ægte missourisk Lære om Naadevalget, alden Stund det er Ord af Prof. Walther. Det vilde derfor være interessant at høre fra nogen i Den Forenede Kirke om de finder noget falsk i denne ensfoldige Bekjendelse om Naadevalget.

M. A. Wollan.

5 Bind for \$5.00.

Fem Bind af Rasmus B. Andersons Bøger er netop udkomne i en smuk og billig Udgave.

Disse fem er:

- 1) America not discovered by Columbus.
- 2) Norse Mythology.
- 3) Viking Tales of the North.
- 4) The Younger Edda.
- 5) Horn's History of Scandinavian Literature.

Disse fem Bøger er indpakkede i en card-board box og sælges kun in sets.

Prisen paa disse fem Bøger er blot \$5.00, mindre end det halve af, hvad de hidtil har kostet. Prisen paa dem har nemlig hidtil været og vil endnu vedblive at være, naar man kjober dem enkeltvis, \$10.50.

"Amerika" har kjøbt en Forsyning af disse Bøger, og enhver, som ønsker dem, kan saa dem, Express betalt af os, for \$5.00.

Ordres bedes sendte til

Amerika Pub. Co.,

Madison, Wis.

Very low Rates to Detroit, Mich.

Via the Northwestern Line. Excursion tickets will be sold July 14 and 15, with very favorable return limits, on account of I. E. L. Convention. Apply to Agents Chicago & Northwestern R'y.

Den vantro Literatur.

I forrige Uge gjengav vi, hvad P. B. Jørgensen skrev om Bjørnson i 1884. I dag vil vi lade "Evangelist Lutherst Kirketidende" tale om samme Emne.

Vi gjengiver en Redaktionsartikel fra "Kirketidende" No. 24 for 13de Juni 1884.

Vi vil bede vore Læsere mærke sig, hvad Synodens officielle Organ her siger ikke alene om Bjørnson, men ogsaa om Jbsen, Kjelland og Jonas Lø og saa vil vi spørge om ikke hele Artiklen stemmer nøjagtig med det Standpunkt "Amerika" i de sidste fem Aar har Ejempet for.

Vore Kirkeblade har i de sidste fem Aar havt faare lidet at sige om denne vigtige Sag. "Lutheraneren" har forholdt sig aldeles taus, og man har sagt om "Amerika" at vi sætter ligesom Den Quigote mod en Vindmølle. Skjøndt "Evangelist Lutherst Kirketidende" i de sidste fem Aar ikke har søgt sig opfordret til at tage synderlig Del i Kampen er der ikke den allermindste Grund til at antage at den har skiftet Standpunkt enten med Hensyn til Sagens Realitet eller med Hensyn til dens Vigtighed.

Vi har maattet høre endog fra betroede Mænd inden den norske Synode at vort Standpunkt er meningsløst, og at vi bygger vort Hus paa en Granitklippe og at denne Klippe er "det norske Lægsfolks Dumhed". Ja, dette sidste har virkelig en Præst i den norske Synode sagt.

Der er flere udmærkede Stykker i "Kirketidende" og disse skal vi senere astrykke. Samtidig hermed vil vi atter opfordre "Lutheraneren" til at lade høre fra sig og lade sine Læsere vide, hvor den staar med Hensyn til Bjørnson, Jbsen, Garborg, Det norske Selskab, kort sagt, med Hensyn til Tidsaanden i Almindelighed. Lad os dog endelig faa høre fra Den Forenede Kirkes Organ!

Vi anmoder enhver om at gjen-nemlæse nedenstaaende Artikel med Eftertanke og skulde nogen finde, at den ikke stemmer med "Amerika"s Standpunkt og Udtalelser, vil vi være taknemmelig om man i "Amerika"s Spalter vil gjøre vore Læsere opmærksomme paa, hvori Forskjellen bestaar.

Et af de nyeste Angreb paa Kristendommen.

Det er desværre en bekjendt Sag, at de, der for Tiden ansees for de

største Digtere blandt det norske Folk modarbejder Kristendommen. Sele Jbsens Forfattervirksomhed har gaaet i denne Retning, og den har været saa meget farligere, fordi dette ikke for Alle strag har været saa let at se. Alexander Kjellands Fortællinger hviler paa en Livsbe-tragtning, der knapt anerkjender nogen Gud, endfige de Kristne. Og desværre, selv Jonas Lø synes i sine senere Fortællinger mindre og mindre at have nogen Brug for Gud. Mest aabent fremtræder imidlertid i Kamp mod Kristendommen Bjørnson, og den Magt, han ved sin store Begavelse ikke alene i tidligere Dage har faaet, men endnu øver over Folkets Hjertes, gjør, at den Skade, han volder, bliver saa meget større.

For ikke ret længe siden ud-gav han et Skuespil, som han kaldte "Over Evne". Teatret har til forskjellige Tider og ikke mindst i vore Dage været et mægtigt Vaaben i Synodens og Van-troens Tjeneste, og Bjørnson og Jb-sen har vidst at benytte sig deraf. "Men blandt alle de Digterværker den norske Literatur endnu har frembragt, ved jeg ikke noget der saa bestemt fornegter Kristendommen som 'Over Evne'. Her er ikke spørgende Tvil; her er ikke samlende Uklarhed; her er heller intet Slør kastet over; Standpunktet er opgjort klart og bestemt og træder uilhyllet frem".

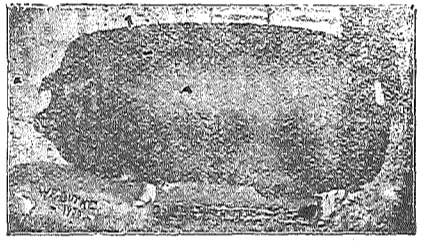
Den Dom, vi her ansøger er udtalt af Pastor Klaveness i et Foredrag, som han har holdt paa Fredrikshald, og som er trykt i den i Kristiania udkommende "Lutherst Kirketidende". Dette Foredrag er et Forsvar for Kristendommen mod Bjørnsons "Over Evne"; hvor Angrebet fremtræder, saa aabent, mener Forfatteren, der behøves naturligvis intet Bevis for, at det er Kristendommen, man vil tillids; men "der har de Kristne at gjøre baade sig selv og Verden Regnskab for sin Tro, Regnskab, hvorfor de ikke kan høre sig for de Grunde, der ansøres imod dem". Vi kan ikke negte, at Angrebet i dette Tilfælde forekommer os saa strøbeligt, og "de Grunde, der ansøres imod" Kristendommen, saa svage, at det næsten er en Skam, at noget Forsvar skal behøves, og at man ikke bare kan lade Angrebet med samt sine Grunde falde sammen i sin egen Intethed; men naar det nu engang staar saa til i Kristenheden, at ogsaa svage Angreb og strøbelige Grunde gjør Indtryk paa Mange, saa faar man ikke vise sin Fiende en Foragt, hvormed man kunde give hans onde Sag Fremgang. Og ligesom der i Norge er blevet talt og skrevet Meget mod Bjørnsons "Over Evne",

THE MOST POPULAR IN USE
EASTERBROOK'S STEEL PENS.
150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM.
WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST. NEW YORK.

To Jernbanevognladninger
GAS RANGES
netop ankomne.
De er af de aller nyeste. Elevated Broilers. Removable Burners. Send ind din Ordre tidlig og undgaa Trængslen.
MADISON GAS & ELECTRIC CO.
126 East Main Street.
Telefon:—Standard, 28; Bell, 144— Vi holder aabent hver Aften.

FIRST NATIONAL BANK of Madison, Wisconsin.
Depository of the United States.
DIRECTORS:
N. B. Vanslyke, Pres. Wayne Ramsay, Cashier. F. F. Prouditt. J. E. Moseley.
M. E. Fuller, Vice Pres. M. C. Clarke, Asst. Cashier. E. J. Stevens, Wm. F. Vilas.
CAPITAL, \$100,000. SURPLUS, \$100,000. Additional liabilities of stockholders, \$100,000.
Issues certificates of deposit bearing interest. Buys and sells exchange on all important telems and foreign banks and transacts all legitimate banking business.

Til salg.
Fuldblods Poland-China Griser, baade Hansvin og Hunsvin.
Stamsfaderen til mine Svin er "Fancy Perfection No. 56397, Søn af "Perfect Perfection", den Salt, som etedes af G. L. Jemison i Oneida, N. Y., og kostede \$4,000, og "Black Medium" No. 73153. Mine Priser er rimelige. Man kan skrive paa Norsk eller Engelsk. Stamtafle følger med hver Gris. Skriv til
"Amerika" anbefaler paa det bedste. **S. A. LEE, Deerfield, Wis.**

Farme til salg.
Dersom De ønsker at blive Eier af en Farm i Nærheden af
Sacred Heart, Menville Co., Minn.,
saa skriv til
CITIZENS BANK SACRED HEART, MINNESOTA.
P. C. BREVIG, Pres. NELS J. BREVIG, Cash.

OLSON & JACOBSON,
Kor netop modtaget fra Norge:
Gammelsøft, Gjebof Anchovis, Ludeff, Røgede Sardiner og Silb samt Lytebær.
201 E. Main St., - - - - Madison, Wis.

Established 1853. **THE STATE BANK** Madison, Wis.
Loans Made on Approved Real Estate Security.
SAVINGS BANK DEPARTMENT Paying Compound Interest on Time Deposits
.....MONEY SENT TO.....
England, Ireland, Germany, Norway and all accessible points in the United States.
L. S. HANKS, President. J. H. PALMER, V.-President. E. O. KNEY, Cashier.

saaledes a-fer vi det ikke overflødig og saa blandt os at omtale dette Angreb paa Kristendommen, idet vi hovedsagelig henter vore Bemærkninger dertil fra Past. Klavens's ovennævnte Foretrag.

Grundlaaen i Bjørnson's Stykke er følgende: Miraklet er det Eneste, Kristendommen sku'de have forud for andre Religioner. Kristentroen hviler paa Miraklet og kræver stadig Miraklet for at bestaa; der er Intet igjen af Kristendommen, dersom Miraklet tages bort. Men Miraklet er "over Gode", d. e., Mennesket kan ikke taale det, det dræber, "sprenger" Mennesket, fordi Mennesket umuligt kan fastholde Troen paa Miraklet; Tvilen trænger ind, og saa kommer Mennesket i en Kamp mellem Tro og Evil, hvori det gaar tilgrunde. Men da kan Kristendommen heller ikke være guddommelig; den er bare et Paafund af Mennesket, og de Mirakler, hvorpaa den hviler, skyldes ingen overnaturlig Kraft fra Gud, men magnetiske Løgetræster eller Magten af dens Stifter's og første Fortynnderes Personligheder.

Spørger vi nu her først, om Kristi og Apostlernes Mirakler havde den Betydning, som Bjørnson vil tillægge Miraklet, nemlig at 'sprenge' eller dræbe Menneskene, saa maa Svaret blive: Slet ikke. Der er ikke Spor af, at de fremkaldte nogen saadan fortærende, sønderlidende Strid mellem Tro og Evil som den, Bjørnson's Drama sildrer. Der var ikke et eneste Menneske, der blev "sprengt" ved Kristi eller hans Apostles Mirakler! Man vil svare: Menneskene var naive dengang; de var vant til at se Sligt, som man antog for Mirakler; de troede Sligt barnligt. Underledes med vor Tid; "en Mand med Nutidens Videnskab, en oplyst Kvinde af vore Dage lader sig ikke nøje med det, som en Mand eller Kvinde fordem uden videre troede; ikke fordi deres Troesevne er mindre, men fordi den er bedre omhæget". Men dette Svar staar ikke til. Kristi Samtidige var slet ikke vant til Mirakler; Johannes den Døber gjorde ikke Mirakler; før ham ligger der 4-5 Aarhundreder, hvori der ikke var optraadt en eneste Profet; ja, vi maa gaa 8-900 tilbage i Tiden, lige til Elias's og Elisas Tid, før vi støder paa egentlige Mirakler, ialfald i noget større Antal. Kristi Samtidige kjendte Mirakler kun ligesom vi af de gamle Skrifter. Dernæst var de slet ikke saa naive, at de saa paa ethvert Mirakel med barnlig Tro. Evertimod, Kristi Tid havde baade fine Fritænkere (Sabbucæerne) og fine gamle konservative Statskirkemænd (Fari-sæere); begge disse Partier saa paa ethvert Mirakel med skarp Kritik.

De kritiske Spørgsmaal lød vistnok ikke som i "Over Gode": "er dette Miraklet? eller er det ikke?", men Spørgsmaalet lød saa: "er dette et g u d o m m e l i g t Mirakel, eller er det et dømoist?", og det indsees ikke, hvorfor ikke dette sidste Spørgsmaal skulde føre den Tids Mennesker ind i en ligesaa oprivende Kamp mellem Tro og Tvil, som hint første Spørgsmaal ifølge "Over Gode" maa føre vor Tids Mennesker ind i. Alligevel sporer vi, som sagt, ikke nogen saadan Virkning i Kristi og Apostlernes Mirakler. Deres Fortyndelse fremkaldte Kamp i Menneskenes Indre, det er vist; men efter som denne Ramps Udfald blev, enten Tro eller Vantro, tog man sin Stilling til deres Mirakler, uden at dette voldte nogen særegen Betydelighed.

Derefter vender vi vor Opmærksomhed mod Miraklets Betydning for Kristentroen. Denne skal ifølge Bjørnson være en saadan, at Kristentroen staar og falder med Miraklet. Men, spørger vi, tillagde Kristus og Apostlene Miraklet denne Betydning? Vi læser i Joh. 1, at Kristus v. ndt sine første Disciple, før han endnu havde gjort noget Mirakel, og naar det i Kap. 2, hvor hans første Mirakel fortæles, hedder, at hans Disciple saa hans Herlighed og troede paa ham, saa kan Meningen kun være den, at dette Mirakel styrkede dem i Troen; thi Troen havde de allerede. Bjørnson lægger megen Vægt paa det Ord, som oftere tilføies Beretningerne om Jesu Mirakler: "Alle, som saa det, troede", og paa Grundlag deraf hævder han, at dersom bare et virkeligt Mirakel kunde se, saa maatte Alle tro. Men for det første siges det ikke om alle Jesu Mirakler, at Alle, som saa dem, troede; tværtimod finder vi, at der var dem, som ved hans Mirakler bare befæstedes i sit Fiendskab mod ham, eller som ikke var tilbredse med dem, men krævede større Mirakler, førend de vilde tro, krævede "Legn fra Himmelen". Dernæst ser vi, at den Tro, som Miraklerne frembragte, slet ikke altid var den rette kristelige Tro. I Joh. 2 23 f. hedder det: "Der Jesus var i Jerusalem paa Paaskehøitiden, troede Mange paa hans Navn, der de saa hans Legn, som han gjorde; men Jesus seto betroede sig ikke til dem, fordi han kjendte Alle." Jesus reufer ogsaa dette Slags Mennesker, idet han siger: "Dersom I ikke ser Legn og underlige Gjerninger, vil I ikke tro". Og atter: "Denne onde og utroe Slægt søger efter Legn, og der skal intet Legn gives den nden Profeten Jonas's Legn". Det er sin Opstandelse, Jesu her mener med Profeten Jonas's Legn; denne er nu slett og stabsfæstet ved mange Vidner; den skal være Legn nok; det Menneske, som ikke vil lade sig nøje hermed, faar lade være. (Mere).

Fra "Das Echo" for 12te Mars. Dødsfald.

Den 23de Febr. 1903 afgik den videnom bekjendte Historieforsker Dr. Gustav Storm ved Døden i Kristiania, hvor han var Professor ved Universitetet. Storm har udfoldet en frugibar Virksomhed paa den nordiske Historieforsknings Gebiet. Hans Arbejde gik dels ud paa kritiske Bidrag til V. Kingeliden (Wikingergæt) (sic) og den norske Mideldalens Historie, dels paa Fortællinger af geografisk-historisk Art. Allerede i sin Studietid beskæftigede han sig indgaaende med den ældre nordiske Historie. Det første Produkt af denne Virksomhed var Afhandlingen om "Snorre Sturlassons Historiefæstning". Dette Arbejde blev belønnet med det danske Videnskabselskabs Guldmedalje. Af almindeligere Interesse er Storms Bidrag til Jælandernes Opdagelsesreiser femhundrede Aar før Columbus. Ifølge nordiske og amerikanske Forskere skulde Jælanderne gjentagende have besøgt de nuværende Forenede Staters Kyster mellem Boston og New York og maasse ogsaa have udstrakt sine Reiser til Sydstatene. Ligeoverfor disse paaviste Storm med stor Skarphed, at

Jælanderne nogle saa Gange naaede saa langt som til Nova Scotia's Kyster og ikke længer. I Amerika havde især afdøde Professor Horsford ved Cambridge Universitet, af Jag Remiker, med stor Omsorg (mit grofer Fårforge) antaget sig den gamle Viking (Wiking) og vilde søgar have det til, at han ved Boston havde fundet Stedet, hvor "Leif Eriksson" landede omkring Aar 1000. Prof. Storm har gjort en Ende paa denne og lignende Fantasier!

Dette er noget frit oversat, men er dog en meget nøjagtig Gjengivelse af Tuhederne. Tænkte det kunde interessere Dem og "Amerika's" Læsere at erfare, hvad man i Tyskland mener om Norge, Jæland og Amerika. Jeg tror De burde saa en Tysker til at skrive en kort Gjendrivelse og saa det sendt til "Das Echo", Wilhelmstrasse 29, Berlin, S. W. De er saa tysk tyske nu i Tyskland, at de aldrig i Verden tager imod noget fra en Ublænding. Fra en Tysker derimod tager de imod næsten hvadsomhelst. Hermed mine bedste Hilsener. Deres færbundne Albus Langus.

Subskriber paa "Amerika".

Savings Loan and Trust Co.,
MADISON, WIS.
Indbetalt Grundfond \$100,000.00,
Formue over en Million Dollars.
Betaler højeste Rente paa Indskud.
Et Hundrede Tusen Dollars deponeret i Statskassen som Gællighed.
Galle Steensland, N. S. Van Slyke,
Præsident og Kasserer, Vice-Præsident.
(Ebenf og vorst B. Konsul.)
E. S. Steensland, Sekretær

Mærk!
Paa en røde Kap paa Bladets første Side vil De se til hvilken Tid De har betalt for "Amerika".
Ønsker De "Snorre", saa send \$1.00 extra.

Subskriptions-Blanket.
AMERIKA PUBLISHING CO.,
Madison, Wis.
Indlagt vil De finde \$....., hvilket betaler for "Amerika" fra..... til....., og bedes kvitteret for paa Adresselappen.
Navn.....
P. O. Adresse.....
County..... Stat.....

"5-Drops" kurerer Reumatisme, Neuralgi,

Brugt udbendig mod Værk og Smertes.

Hoftegiigt, Lændeværk, Fortjolelse, Høfte, saar Hals, La Grippe, Bronkit, Astma, Katarrh, Lever- og Nyrerinder, Nervositet, Hudsmerie, Dyspepsi, Net Fordoielse, Strubehoste, nervøs og neuralgisk Hovedpine, Dreyne, Tandpine, Hjerteslæ, Malaria, Pammelse, krybende Nummenhed, Søvnløshed og Blodfygdomme. "5-Drops" er et indvendigt og udbendig Midde.

Alt, der kræves, for at være ved fuldkommen Helbred, er at faa Sygdomsspirerne ødelagte, Blodet renset og Nerver og Muskel bragt tilbage til en normal Tilstand. Dette er, hvad "5-Drops" gjør, og dette er Grunden til, at den ueftigelig giver Lindring og kurerer saa mange forskellige Sygdomme. Ved at prøve "5-Drops" vil alle være Paastande blive beviste. Swanson's "5-Drops" kurerer Reumatisme i hvilken som helst Form eller Udviklingsstadium. Brugt udbendig lindrer den strax Smerte. Taget indvendigt befrier den Blodet og Ledemodene for Urinsyren og andet giftigt Stof, som foraarjager denne Sygdom. Den feiler aldrig i at kurerer Reumatisme, Hoftegiigt eller Lændeværk. Den har bevirket flere helbredelser af de ovennævnte Sygdomme end alle andre Midler tilsammen. Den har aldrig feilet i at kurerer endog de mest haardnakkede Tilfælde. Neuralgiske Smertes ophører strax, naar "5-Drops" bruges. Intet andet hidtil opdaget Midde lindrer saa snart eller kurerer saa hurtigt. I Neuralgi-Tilfælde er Nerverne inflammerede; de banke og stiffer som Folge af Kongestion og hindret Blodomsøb. "5-Drops" forhøjer Blodcirkulationen, beroliger Nerverne og standser derved Smerten.

Taget indvendig.

En stor Flaske "5-Drops" (300 Doser) for \$1.00. Er den ikke at faa i Deres By, da bestil den direkte fra os, saa sender vi den fragtfrit. Agenter ønskes. **SWANSON RHEUMATIC CURE CO., 160-164 LAKE STREET, CHICAGO, ILL.**

Kupon
No. 808

Udfyld denne Kupon og send den med Deres Navn og Adresse til Swanson Rheumatic Cure Co., Chicago, saa vil De erholde gratis og portofrit en Flaske "5-Drops".

Ole M. Oleson.

Vi har i disse Dage haat Besøg af Mrs. Josephine Oleson fra Big Rapids Mich. Hun kom hid med sin Datter, især for at samle Oplysninger om sin Tante, Rosalie Frøker, som døde i Madison for henimod 30 Aar siden.

Mrs. Josephine Oleson er G. K. Gendes Mand, Ole Oleson, var født den 22de Juli 1847 i Tromsø, Norge, og udbandrede i 1872 til Amerika. Han opholdt sig et Aars Tid i Chicago, og flyttede derpaa til Big Rapids, Mich, hvor han boede indtil sin Død den 8de April 1899. Her begyndte han med Lømmehandel, og senere oprettede han sammen med J. C. Jensen en Dry Goods Forretning. Lømmehandlingen er solt, men Gaten fortsætter som Partner i Dry Goods Forretningen.

Mr. Oleson havde Held med sig og efterlod sig en betydelig Formue. Han interesserede sig varmt for sin Fædrenerve, især for den Kirkelige, og den norske Synod's Menighed der, stiftet af Past. Abel Anderson for 30 Aar siden, har Oleson meget at takke for sin smukke lille Kirke.

Oleson blev først i 1877 gift med Andrea Krogtad, men hun levede kun et Aars Tid. Efter Andrea er der en Datter, Anna. Den 21de December 1882 blev Oleson gift med Josephine, født Østfad. Gendes Fader, Robert Østfad, døde i Kristianund i Norge. Gendes Moder, født Dreher, udbandrede til Amerika med sine to Døtre, Josephine og Jenny, og kom først til Madison, Wis., hvor Søsteren Rosalie dengang boede. Her opholdt de sig omtrent sex Maanedes. Fra Madison flyttede de til Chicago, og efter et Aars Ophold der drog de til Big Rapids, hvor Mrs. Østfad havde en Svigerinde. Her blev

Mrs. Østfad gift med Christof Prens Baade Prens og Gu'ru lever og har tre Børn. I Big Rapids bor ogsaa Jenny og er gift med Herman Gies.

I Big Rapids blev ogsaa Josephine og Oleson kjendte og giste. Af Egteskabet er der to Døtre, Ruby, som studerer Musik i Ann Arbor, og den 14-aarige Datter, Ina.

Et venligt Ord. I dlogt behag at finde \$1 00, som jeg stulber for "Amerika". Jeg ønsker "Amerika" alt Held i sin Kamp for det rene i vor Literatur. Det staar tilskyndende nok saa alene; men bare hold frem og ton rent Flag. Det vil nok bære Frugt. Jeg kan desværre gjøre lidet for "Amerika" her, men jeg er afgjort med Dem, og naar Anledning gives, lægger jeg ind et godt Ord, og jeg skal prøve i Fremtiden at lægge Dollaren ind i ret Tid. Albert Thronson, San Francisco, Cal.

Fra fjerne Egne saar L. M. Engesther Sv. r paa sit Avertissement i "Amerika". Fornylig modtog han følgende Brev fra Michigan fra en, til hvem han havde solgt en Kalv:

Hr. L. M. Engesther, De Forest, Wis.—Grede Herre!—Jeg vil i al Roighed skrive nogle Ord til dig og fortælle dig, at Ron Ring tribes udmærket godt og kommer sig med hver Dag, og du maa have fra mange Tak for alt dit Besvær. Jeg er udmærket glad over, at jeg sendte efter den pene Kalv, som vi nu har. Jeg vilde ikke sælge den for dobbelt saa meget som jeg betalte for den. Alle, som ser Ron Ring, synes det er en udmærket stor og pen Kalv. Næste Vaar vil jeg kjøbe en Roiekalv af dig. Hvormeget vil du have for en Roiekalv af samme Race?

W. b. Ole Johnson, S. Frankfort, Mich.

Rettelser. I No. 51 af "Amerika" var en Trykfeil, hvorved Meningen er bleven betydelig forandret. Den findes paa Side 15, 3dje Spalte. Der staar: Paaberaaber man sig da, som denne Indsender gjør, Guds Ord, osv. Der skulde staa: Paaberaaber man sig da, som denne Indsender gjør, Guds A n d osv. Abbonent.

I "Amerika" for 26de Juni, hvori Past. Even Johnson Hommes Død anmeldes, staar der, at "han kom til Amerika med sine Forældre i 1850." Dette er feil. Han kom i 1854. Jeg kan oplyse, at John Homme var en af mine hyggeligste Medpassagerer paa Seilskibet "Nep-tunus", ført til Quebec af Kaptein Arslow i 1854. Da jeg i 1864 kom til Iowa, traf jeg Even J. Homme igjen som Student paa nuværende St. Cloud i Decorah. Thor Halvorsen.

Et storartet Tilbud

"Kvinden og Hjemmet" og "Vort Bibliotek", der nu er i sin 15de Aarg, og udkommer med 40 store Sider i et Dplag af 72, (00 Exemplarer hver Maaned, er det eneste Kvindeblad i vort Sprog i Landet. Dets Indhold er til Gæde, Opmuntring og Lærdom for hele Familien; thi ved Siden af velvillig indsendte Bidrag har Bladets Redaktør, Mrs. Ida Hanson, fikret sig gode Medarbejdere. Subskriptionen er 50c pr. Aar. For end yderligere at forsøge vor Læsetred's gjør vi nu "Amerika's" Læjere følgende udmærkede Tilbud:

For 25c i Frimærker, indsendt med dette Avertissement for den 31ste Juli, vil vi levere eder "Kvinden og Hjemmet" og "Vort Bibliotek" et Aar og desuden "Kvinden og Hjemmet's" Naaleudstyr, bestaaende af 100 forterede Synaale, 14 forterede Stoppenaale og en Træknaal. Prøvenummer frit. Skriv strax til

"Kvinden og Hjemmet", Cedar Rapids, Iowa.

JOHN OLLIS,
Kors Advokat.
Praktiserer i alle Courts, specielt i Arbe og Skifteretsager. Korrespondens kan søres paa norsk eller Engelsk. For frifillig Svar paa Spørgsmaal forlanges \$1.00. Adresse: JOHN OLLIS, Attorney, Marston Block, . . . MADISON, WIS.

Markedsberetninger.

Chicago, 8de Juli.

Kornmarkedet.

Winterhvede—No. 2 red.....	78	a	—
No. 3 red.....	75	a	77
No. 2 hard.....	78	a	—
No. 3 hard.....	74	a	77
Naarhvede—No. 1 northern.....	81	a	—
No. 2 northern.....	78	a	78
No. 3 spring.....	75	a	78
Mais—No. 2.....	49 1/2	a	50 1/2
No. 2 white.....	49 1/2	a	50 1/2
No. 2 yellow.....	50 1/2	a	50 1/2
No. 3.....	49 1/2	a	49 1/2
No. 3 yellow.....	49	a	49 1/2
Havre—No. 2.....	38	a	38 1/2
No. 2 white.....	39	a	40
No. 3.....	37	a	38
No. 3 white.....	38	a	40
No. 4 white.....	37	a	38 1/2
Standard.....	39	a	39 1/2
Poteter.....	80	a	90
Hø—Timothy.....	9.00	a	\$15.00
Prærie.....	6.50	a	14.00

CUNARD LINIEN

ETABLET 1840.
CAMPANIA og LUCANIA, dobbeltpropellede, 620 Fod lange, 30,000 Hestkr.,
UMERIA og ETRURIA, 526 Fod lange, 14,500 Hestkræfter.
IVERNIA og SAXONIA, dobbeltpropellede, 600 Fod lange, 14,150 Ton.
Det nye, dobbeltpropellede Dampskib
CAEPATHIA, 558 Fod lang, 13,000 Ton
Det dobbeltpropellede Dampskib
ULTONIA, 513 Fod lang, 9,000 Ton
og den altid populære **AURANIA.**
Reford: 5 Dage, 7 Dnt., 23 Min.
F. G. WHITING, Mgr., Dearborn & Randolph, Chicago eller Lokal-Agenter overalt.

A. G. Johnson Co., 10-14 Washington Ave. S., — — — Minneapolis, Minn.
R. M. Lamp og { Madison, Wis.
Olson & Jacobson }

Penge tillaans.

The Wisconsin Life Insurance Company, som har sine Kontorer i No. 24 E. Wifflin St., Madison, Wis., har Penge at udlåne i Dane Co. mod Sikkerhed i fast Eiendom.

Meneely Bell Co.

Troy, N. Y. and
177 Broadway, New York City
Manufacture Superior
Church Bells.

Et Drømmestyk.

(Af Helms).

For femti Aar siden havde vi Børn oppe paa Søder vor kjæreste Legeplads i det vidtløftige Bygningskomplex i Østgatan Nr. 16, som har Navn af "Schönborgska Huset", og som har stolte Mhner helt fra den Tid, da Ebba de la Gardie som Enke efter den berømte Feltherre Jakob de la Gardie havde sit Enkesæde. Den engang saa valre Ebba Brahe, "Guldkongens" første Kjærlighed, var da en stor og streng Frue, som holdt Disciplin og Orden blandt Tjenerne og Husfolk og saa nys efter Skabe og Rister. Af Paladsets tidligere aristokratiske Glans er endnu efter tohundredeogfemti Aar tilbage de prægtige Baabenskjold med Brahe. Wittens og de la Gardiernes Baaben over den store Port mod Go'gatan og inde i Borggaarden den smukke Dobbelttrappe med sit Ræklær af gammelt Dannemora-Jern. Og saa de store Forstuer, de i Almindelighed vidtløftige Sale og de lange Korridorer hviler omforlængst henvundne Tider og om gamle Historier.

Her i Borggaarden havde vi vor Legeplads: Om Vinteren byggedes og stormedes Sneefæstninger, her legede vi "Mogdeburgs Adelæggelse", og om Sommeren agerede vi Røvere i de lange Byhrynter og Smaahuse. Fær sølte jeg mig ganske som hjemme der; thi mine Forældre havde boet i Huset i flere Aar, og jeg selv var født i det gamle Adelspalads.

Vi Smaafolk havde dog en vis Rædsel for at lege der efter Mørkets Jutræden; vi havde hørt, at der spogte i det gamle Slot, som vi Gutter kaldte Huset, og vore Heltehjerter nærede stor Respekt for at møde "Den sorte Frue" i nogen af de mørke Korridorer.

Fleere af de gamle i Gaarden og blandt dem den gamle halvtullede Digter Lasze Lennbom, som skrev "Boest" for tolv Skilling Arket for Piger og forelskede Gutter, erklærede, at "Den sorte Frue" virkelig eksisterede, og de vidste ogsaa at fortælle, at det var Ebba Brahes Spøgelse, som gik igjen.

Vi Smaagutter troede ubetinget paa "Den sorte Frue", og skjnt vi var ængstelige bare ved Tanken derpaa, var vi meget nysgjerrige efter engang at faa se hende i al sin Uhygge; men det lykkedes os ikke, — der var ingen at se — men ikke desto mindre fremte hun os dygtig alligevel.

Liden gif, Legekameraterne spredtes, og andre Interesser traadte i Forgrunden. Mine Forældre skittede til en anden Gade, og snart var bare Minderne om Huset og Legepladsen tilbage. Andertiden dukker dog gamle Minder op og er altid velkomne som gamle Bener fra før i Tiden.

Jeg sad saaledes engang hos min Mor og talte om gamle Dage, om Barndommens Glæder og indbildte

Sorger, og bedst som det var, faldt Taleren paa "Schönborgska Huset" og Sagnet om "Den sorte Frue".

Mor sad stille en Stund, men sagde saa sagte:

"Hvem ved alligevel, om ikke "Den sorte Frue" findes der? Jeg tror ialfald en Gang at have seet hende...."

"Nei, kjære Mor, fortæl, fortæl!" udbrød jeg nysgjerrig og ikke saa lidet vantro.

"Det var strax efter, at du var kommen til Verden. Jeg var meget syg og svævede mellem Liv og Død. Gamle Professor C — ld, som i den Tid var en udmærket dygtig Læge, blev tilkaldt, og det første, han forordnede var uforstyrret Ro og Hvile. Jeg havde ikke haft Blund paa mine Dine i flere Døgn. Da magnetiserede Professoren mig. Efter nogle saa Strøgninger faldt jeg i en dnb og stille Søvn, men ikke nogen Søvn, hvori alle Sanser og al Bevidsthed hviler. Nei, jeg hørte og opfattede alt omkring mig; men jeg formaaede ikke at røre en Finger; jeg saa og kunde tænke klart, men var ikke i Stand til at kunne aabne Minene helt. Jeg sølte mig som levende død.

Jeg hørte Professoren sige sagte til din Far, som stod ved Seugen: "Nu gaar vi ud, og ingen saar under noget som helst Paaflud komme ind og forstyrre hendes Ro i de sex Timer, hun skal sove; — det gjælder Livet. Jeg skal selv komme og vække hende." Jeg saa tydelig, at han tog op sit Guldur og nikkede, og saa gif han og din Far. Døren blev lukket sagte efter dem, og jeg laa der ene og forladt. Jeg kunde tænke; det var det forskædelige. Her ligger jeg og dør, det føler jeg, og formaar ikke at raabe, saar ikke sige dem Farvel. De svøber mig ind lægger mig i Risten og jeg er ikke død — men jeg dør; det kjender jeg.

Hvor længe jeg laa der med halv Bevidsthed, det ved jeg ikke; men jeg saa gennem de halvt lukkede Dienlaag, at Mørket bredte sig mere og mere i Værelset, og Matten brød ind. Jeg undredes, om ikke Professoren snart vilde komme og vække mig.

Da ser jeg pludselig Døren tilhøre Igdøst aabnes, og ind skrider en høi Kvindestikkelse. Hun er gammel og rynket, og det graa Haar stikker frem under den sorte Hue, som med en Blonde gaar ned over Panden. Hun er forresten iført en sort Kjole med høi, foldet Knipskrave, og ved Bæltet hænger et stort Røgelnippe. Hun saa streng og besalende ud; men da hun kom hen til min Seng, syntes jeg, at hun strakte ud den fine, hvide Haand og sagde:

"Vær bare rolig og sov du, mit Barn; du bliver frisk; for du er ung. Jeg gaur bare min fedvanlige Kunde gennem Huset for at se til mine hemmelige Stabe og tælle mine Guld- og Sølvager. Naar man er ung, vil man have Kjærlighed; men naar man bliver gammel, er Rigdom det eneste, som glæder Mennesket."

Og Igdøst, som hun var kommen, forsvandt hun gennem Døren paa den modsatte Væg.

Snart efter kom Professoren og vækkede mig. Jeg havde sovet i over sex Timer og følte mig merkkelig styrket. Dog — for mit Øie og mit Minde svævede det Syn, jeg havde haft. Jeg bedredes meget hurtig, og nogle Uger senere var jeg atter paa Benene. Da fortalte jeg din Far om det Syn, jeg havde haft; men han bare lo af mig og erklærede, at det bare havde været Febefantasier.

Det kan jo hænde. Imidlertid under søgte jeg grundig Væggene i det gamle Hus, bante og trommede paa dem for om muligt at opdage noget tomt Rum, men til ingen Nytte...."

Det Billede, min Mor havde seet af "Den sorte Frue", synes ikke at have være saa ulig Ebba Brahe paa hendes gamle Dage. Denne har nok været en stolt og streng gammel Dame, som aldrig har faaet nok af jordisk Mæmon.

Vi vil hellere mindes hende som Gustaf Adolfs varmbloDIGe Ungdomsbrud, den sagre Ebba.

Billige Bøger!

Vi har saa mange Bøger, at vi ikke har Plads til dem. Se dette Tilbud! Send os en eneste Dollar saa skal De saa i nærmeste Express-Office:

- 1 Engelbrekt Engelbrektsen.
- 1 Bondehøvdningen.
- 1 Niels Juul og Torstenshoff.
- 1 Astronomens Romantik.
- 1 Hvor laa Vinland?
- 1 Politistifter.
- 1 Dødsfeieren.
- 1 Festsaler.
- 1 Ruslands Historie; af Thrige.
- 1 Gustaf Adolf og Tredivaarskrigen; af Topelius.

Ikke en Dollar Stykket, men adskillige Bøger for bare \$1.00!

Naar Bøgerne er saa umaabelt billige synes vi, at om man selv ikke trænger dem, saa kan man alligevel købe dem og forære dem til Folk, som trænger god Læsning. Aldrig nogenstunde før er norske Bøger blevne solgte saa billigt.

Vil man have Express-Udgifterne forudbetalt, maa man sende 30 Cts. extra.

Skriv til

Amerika Pub. Co.,
Madison, Wis.

Golden Hair Tonic.

For ti Cents kan man saa sit Haar renset med denne udmærkede Tonic i J. J. Brandmeyer's Barberstue paa Hjørnet af S. Pinckney og E. Washington Ave. Denne Tonic renser Hovedet for dandruff, Gaar og styrker Haaret. Den findes kun i denne Barberstue.

En Bog
for de tusinde Hjem.Illustreret
Kirkehistorie

ved

H. G. Heggelvit.

Gjennemseet af

Biskop A. Chr. Bang.

Med 280 større og mindre Billeder.

Bogens Indhold deles i følgende Hovedskjnit:

Oldkirken. Indledning. — Den apostoliske Tid. — De indre Forholde. — A. istenforfølgelsesernes Tid. — De indre Forholde. Fra Side 1 til 346.

Middelalderen. Missionen og Folkekirkerne. — De indre Forholde. — Den frie Pavekirke. — De indre Forholde. Fra Side 346 til 592.

Den nyere Tid. Reformati onstiden: Den lutheriske Kirkes Guldalder. — De indre Forholde.

— Den reformerte Kirke. — Pavekirken. — Rettroenhedens Tid: Den lutheriske Kirke. — De indre Forholde.

— Andre Kirkesamfund. — Pietismens Tid: Den lutheriske Kirke. — De indre Forholde. — Andre Kirkesamfund. — Rationalismens Tid: Den lutheriske Kirke. — De indre Forholde. — Andre Kirkesamfund. — Kort Aarhundrede. Fra Side 592 til 815.

Heggelvits Kirkehistorie har her i Landet før kostet \$5 50. I Norge koster den 16½ Kroner, det vil sige \$4 46. Den kan faaes indbunden i halvt Skindbind, Skindryg og Hjørner, med Bogens Titel i Guldbind for

\$2.75.

Indbunden i halv Marocco og med Guldbind

\$3.25.

Begge portobetalt. Skriv til

Amerika Pub. Co.,
Madison, Wis.

"United States".

Utter har et nyt Skib, tilhørende "Scandinavian American Line", gjeftet New York. Da "United States" forrige Uge seilede ind i New Yorks Havn, saa man paa det og den ene spurgt den anden: "United States", hvad er det og hvorfra kommer det? Saavidt os bekjendt, er det første Gang et Skib bærer dette Navn. Amerikanerne synes om Navnet, og at Skibet er all right er en Selvsølge, ellers vilde D. S. D. S. ikke have drifvet sig til at give det et saa populært Navn.

Di kan ikke ved en Beskrivelse her give Læseren en fuld, lændig Ide om dette nye, stolte, prægtige Skib og dets Indrening. Det er brilliant!

Som bekjendgjort her i B'aret sidste Uge var "U. S." aaben for Besøgende i Søndags og det særmede med Skandinaver i Høboken. Efterat Skibet rigtig var blevet set efter i Sømmene, hørtes om det den samme Sorttale, som ifjor blev "Dscar II" og "Hellig Olav" til D.l.

At 1ste og 2den Rahyt paa "U. S." er rigt utstyrede, forstaar sig af sig selv, og at denne Elegance fattes i Mlemdækket, er jo ligeledes selvsforstaeligt, men et mere praktisk og hyggeligere indrettet Mellemdæk end det, der findes paa "U. S.", skal man lede efter.

I Søndags afgik "United States" paa sin første Tur fra New York, efter i Mandags at have fraet sin Indvielse ved en brilliant Fæst, der holdtes ombord, og hvortil henved 100 Herrer var indbudt—Præsens Repræsentanter, mange af Linjens Agenter og Funktionærer. Mr. U. C. Johnson, "Scandinavian-American Line's" General-gent, udbragte først Kong Christian den Niendes Skaal, derefter Oscar II's. Skaa-len for Præsident Roosevelt udbragtes af Kapt. v. Schmidt; for Det forenede Dampskibsselskab talte Mr. Walters, af Firmaet Funch, Edye & Co, hvorefter Hr. John Volk fremsagde nedenstaaende Digt for "the new Scandinavian-American liner"

"UNITED STATES".

Many American liners are seated
Around these festive tables,
Newspaper liners, who well may
be greeted
As foes of all fibs and fables.
For instance, when the historian
prates
Of Columbus having discovered
this land,
We newspaper liners will take
the stand
And say and prove by indisput-
able dates:
Columbus never saw the United
States.
That he first came to America's
shore

Is a tale we smile at and scorn,
Why, several hundred years
before
Christopher Columbus was born,
Leif, the Norseman, came here
in his yacht!
Tho' some protest he did not.
Whatever history says on that
score
We don't care a rap,
Leif Erikson, the Norseman, he
was the chap
Who, a thousand years ago, or
more,
Was the first who knocked at
the gates
Of these present United States!

Leif Erikson's story—a sailor of
nerve,
From a task begun he never
would swerve,
Half of his days on the waves
were spent,
And westward, westward his
course was bent,
On shore, that rover was never
at rest,
For he seemed to know that
far in the West
Was land to be found,
And to find it and reach it Leif
was bound.

And many doubted, jeered and
laughed,
But little he cared how they
laughed and jeered,
Leif set out with his quaint
built craft
And westward, ever westward
he steered.
His boat went dancing, like a
gay young girl,
Her fine curved bosom adorned
with spray;
She crossed with many a twist
and twirl,
And so to America found her way.

That well-rigged girl of Leif's
was a prize;
But since then those girls have
grown in size,
Vast their dimensions! and still
they grow vaster!
Fast these girls to-day! and
still they grow faster!
Girls?—Why, yes! tho' the name
of a he
Is given to a ship, a ship is a
she

And now, were the Norse the
first people here,
Why then it surely is not so
queer
A Scandinavian Line should ap-
pear,
That a Scandinavian-American
Line
Should shine on the salty brine.
How well I remember, how peo-
ple laughed,
When the Danes sent out their
first little craft,
How the big liners roared their
tralalala,
When they saw the Danish
"Thingvallalala".

But the Danes are a race a
people of nerve,
From a task begun, they will
never swerve,
To Yankeeland now they're
crossing the sea

With three great liners and all
agree
They're fine and well-named—
each of the three,
"Oscar the Second", in gold
and paint,
"Holy Olaf", the king and
saint.
But as neither kings nor saints
to-day
Have everything to say,
It struck the Danes, perhaps it
would pay
To fetch a name from o'er the
sea
For their boat No 3.
And they hit on a name
Of glorious fame,
A name we love and no man
hates,
They called their third liner
'United States'
—Good luck to the United
States!

JOHN VOLK
i "Nordiske Blade".

\$62.50 To California and back.

Via the Chicago, Milwaukee & St. Paul
and Union Pacific line.

August 1 to 14, 1903.

Tickets good on the overland limited
and two other fast trains between Chi-
cago and San Francisco.

Ask the nearest ticket agent of the Chi-
cago, Milwaukee & St Paul railway for
additional information.

F. A. MILLER, General Passenger
Agent, Chicago.

Brug Gas som Brandst.

**Søstrene Persens
berømte kolorerede Fotogra-
fier af norske National-
dragter
Cabinet Size.**

Amerika Pub. Co. har overtaget
Enejalget af disse udmærkede haand-
kolorerede Fotografier i de Forenede
Stater.

Prisen paa disse er 50 Cents pr.
Stykke portofrit. Handlende og
Agenter tilftaaes den sædvanlige
Rabat.

Billedfortegnelse.

Følgende er de Billeder vi har
Forsyning af:

- Harbangerpige med Hof, hængende
- " " " " søvende
- " " " " Fingeren under Rind
- " " " " holdende i Forklædet
- " " " " bærende paa et Fang Ved
- " " " " støttende sig med Hænderne paa
- " " " " et Sjerde
- " " " " liggende i Græsset
- " " " " siddende med to Bøtter
- " " " " med Haanden i Siden
- " " " " med Bøtter paa Skuldrene
- " " " " med Haanden støttende mod
- " " " " et Træ
- " " " " læsende paa et Brev

Harbangerbrud med Krans

" " " " og Salmebog

" " " " (Bryllbillede)

" " " " (Kraebillede)

Sognebrud " " " (Kraebillede)

" " " " (Bryllbillede)

Bøsebrud med Krans Bryllbillede—profil

" " " " Bryllbillede—enface

Harbangerpige og Gut hilsende paa hin-

anden

Harbangerkone, smilende, med Skaut

Skriv til
Amerika Pub. Co.,
Madison, Wis.

Netop ankommet fra Norge:

Kaptein Blanke, Chef for "Balthyrien"

og Arigen i 1914.

(Af Fin Hann.)

200 Sider. Hestet. Koster portobetalt

\$1.00. Skriv til

"AMERIKA", Madison, Wis.

Ønsker du at læse "Morgenbladet"?

"Morgenbladet", Norges ældste Dagblad, udkommer i Kristiania
to Gange om Dagen (13 Gange om Ugen). Det har vid Udbredelse
inden alle velstillede Samfundsklasser i Norge, hvor det læses i snart
sagt ethvert dannet Hjem.

"Morgenbladet" er ogsaa et fortrinligt Avertisementsblad for
Masspartikler og Industrigjenstande, finere Værktøji og Redskaber m.
m., som amerikanske Firmaer maatte ønske at afsætte i Norge.

Amerika Publishing Co. i Madison, Wis. har overtaget Agentka-
bet for "Morgenbladet".

Prisen til Abonnenter er \$14.00 for et helt Aar, \$7.00 for et
halvt Aar og \$3.50 for tre Maanedes.

Avertisementet koster 10 Cts. pr. Pett-Linje paa første Side og
6 Cts. paa 2de og 4de Side.

Alle, som ønsker enten at abonnere paa "Morgenbladet" eller at
overtere i dets Spalter, bør skrive derom til

**AMERIKA PUB. CO
Madison, Wis.**

Madison.

Bekjendtgørelser.

I Vor Frelseres Kirke.
Jungen Gudstjeneste lørdag Form.
Norff Gudstjeneste om Aftenen kl. 8 med
Prædiken af Past. Hougstad fra Lodi.
Kvartalmønstersmøde i aften (Fredag) i
Kirkens Skoleværelse.
Religiønsstole Mandag, Tirsdag, Onsdag,
Torsdag og Fredag hver Uge, fra kl. 9
til 12 Form.

M. C. Waller, Pastor,
405 E. Washington Ave.

— Pastor Waller prædiker paa
Bonnet Prairie førstkommande Søn-
dag Formiddag og i Rio om Af-
tenen.

— Uterbilledet er nu sat op i Vor
Frelseres Kirke. Førstkommande
Søndag Aften holdes norff Hvi-
messegudstjeneste med Prædiken af
Past. C. Hougstad fra Lodi. For-
middagsgudstjenesten falder bort.

— Miss Gilda Jensen, som er
Lærerinde ved Lutheran Ladies'
Seminary i Red Wing, er for Ti-
den paa Besøg hos Slægtninge og
Venner i Dane County. Hun er en
Datter af Pastor C. P. Jensen i
Riceford, Minn.

— Den norffe Hofstetrup helbreder
999 af hvert 1000. Dine Penge til-
bage, hvis den ikke gør dig godt.
Dit Hjem burde aldrig være foruden
en Flaske af denne Medicin, hær
paa denne Tid af Aaret. Pris 25c
og 50c i alle Apoteker. Fabrikkeret
af D. D. Melaa, Stoughton, Wis.
Saaes hos Olson & Jacobson.

— Den 5te Juli fejrede Mr. og
Mrs. Peter Alberg, 431 Russell
St. her i Byen, sit Sølvbrudslup.
Peter og Ellen blev nemlig for 25
Aar siden gifte paa Gaarden Øster-
aas i det trondhjemske. De har en
Søn, Johan, og en Datter, Hannah.
Mange Venner indfandt sig til Lyk-
sønsning, og Brudeparret fik mange
vakkre Præsenter. Blandt langtreffen-
de Gæster var Alberg's Sviger-
inde, Mrs. Martin Alberg, fra
Henning, Ottetail Co., Minn.
"Amerika" gratulerer ogsaa.

Rundgjørelse.

Efter Udsendelsen af de nyeste "Pro-
spectus" og Cirkulærer fra Hellan
Mining Syndicate har Forretningen
taget et saa stort Opsving, at det er
vanskeligt nok, med den Hjælp vi
har, at udstede Aktier saa hurtigt,
som det burde gøres. Det ser nu
ud, som om det ikke vil vare meget
længe, før Syndikatet har de for-
søgte 50,000, og saasnart det sker,
vil Salget staa og Pengene tilba-
gesendes til saadanne, som maatte
komme forfent.

Hellan Mining Co.,
Arcade Building, Seattle, Wash.,
eller

J. J. Hopperstad, Decorah, Iowa.

Peasant Dresses of great value

to be seen in

A RUSSIAN HONEYMOON,

An elaborate Production

—at—

THE FULLER OPERA HOUSE

On Friday night of the pre-
sent week there will be given at
the Opera House a big produc-
tion of "A Russian Honey-
moon", a comedy in three acts,
having many musical features.
The play is said to be a very
beautiful one and will be co-
stumed and staged in a sump-
tuous manner

The scenes are laid in Russia
and the picturesque costumes
of the Russian peasants as well
as the nobility allow great op-
portunities for fine stage pic-
tures and these will be made the
most of. A great many valu-
able peasant gala dresses have
been secured and will be worn
in this pretty play.

The most interesting dress is
one to be worn by Miss Eliza-
beth Shepard who plays the
leading part. It was made in
Odessa and an entire year was
required in the making

It will be interesting to see
the costume dress and manners
as represented by this splendid
Company of over 25 people
Mr Walton Pyre who has play-
ed for several years on the pro-
fessional stage will assume the
leading male role.

Admission will be at popular
prices.

GREAT NORTHERN R. R.

The Great Northern R'y will
sell round trip tickets from Chi-
cago to Seattle, Tacoma, Port-
land and other Puget Sound
Points and return at rate of
\$50.00 and at rate of \$45.00
from St. Paul or Minneapolis.
Eleven dollars additional for
return through California. Da-
tes of sale August 1st to 14th
inclusive. Final return limit
Oct. 15th.

Stopover privileges and other
information furnished upon ap-
plication to James Young, Gen.
Agent, Pabst Bldg., Milwaukee,
Wis. Yours truly,

JAMES YOUNG,
General Agent, G. Nor. Ry.,
Main Entrance Pabst Bldg.,
Milwaukee, Wis.

Se med Gas.

Brug Gas som Brændsel.

JULY CLEARANCE SALE, COMMENCING JULY 7TH.

New and slightly used Pianos at great bargains. These

Pianos have been rented a short time. Now sold for nearly

half price. Following are some of the great bargains.

3 Bradfords, Upright, former price \$200,

now \$100.

1 Jewett, Upright, used 12 months, former price \$250,

now \$135.

1 Plymouth, Upright, used 6 months, former price \$225,

now \$150.

1 Cable, Upright, used 10 months, former price \$325,

now \$165.

1 Wellington, Upright, used 4 months, former price \$250,

now \$125.

1 Baumeister, Upright, used 8 months, former price \$300,

now \$150.

1 Regent, Upright, used 10 months, former price \$275,

now \$175.

1 Melville Clark, Upright, NEW, former price \$225,

now \$185.

1 Schiller, Upright, used 3 months, former price \$250,

now \$150.

These Pianos will be put in first-class condition before leav-
ing our store, and everyone is guaranteed for five years.

This is the greatest bargain sale ever held by any dealer in
the Northwest.

No advance in prices when sold on monthly payments.

Remember that it commences the 7th of July and continues
during the month.

All Pianos marked in plain figures.

GROVES-BARNES MUSIC COMPANY.

27 East Main Street,